

การกำกับภาพในภาพยนตร์สั้นแนวชีวิตเรื่อง “ดอกหญ้าราตรี”

DIRECTOR OF PHOTOGRAPHY IN DRAMA SHORT FILM “MIDNIGHT SALIVA”

ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร ศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต
สาขาวิชาภาพยนตร์และดิจิทัล มีเดีย ภาควิชานิเทศศิลป์
คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ปีการศึกษา 2560

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ใบอนุมัติศิลปนิพนธ์

การกำกับภาพในภาพยนตร์สั้นแนวชีวิตเรื่อง “ดอกหญ้าราตรี”

DIRECTOR OF PHOTOGRAPHY IN DRAMA SHORT FILM “MIDNIGHT SALIVA”

นาย สุกฤษฎ์ วัฒนาพงษากุล

Mr. SUKRIT WATTANAPONGSAKUL

ภาควิชาศิลปะ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
อนุมัติให้ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต
สาขาภาพยนตร์และดิจิทัล มีเดีย

อาจารย์ที่ปรึกษาศิลปนิพนธ์..... วันที่ 31 พ.ค. 2561

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เชมพัทธ์ พัชรวินัญ)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หัวข้อศิลปนิพนธ์	การกำกับภาพในภาพยนตร์สั้นแนวชีวิต“ดอกหญ้าราตรี” DIRECTOR OF PHOTOGRAPHY IN DRAMA SHORT FILM “MIDNIGHT SALIVA”
ชื่อ	นาย สุกฤษฎี วัฒนางษกุล
สาขาวิชา	ภาพยนตร์และดิจิทัล มีเดีย
ภาควิชา	นิเทศศิลป์
คณะ	สถาปัตยกรรมศาสตร์
ปีการศึกษา	2560
อาจารย์ที่ปรึกษา	ผู้ช่วยศาสตราจารย์.ดร.เขมพันธ์ พ็ชรวิชญ์

บทคัดย่อ

การกำกับภาพในภาพยนตร์สั้นเรื่อง “ดอกหญ้าราตรี” ข้าพเจ้าได้แรงบันดาลใจมาจากพฤติกรรมของผีกระสือในตำนานไทย ที่มีพฤติกรรมของการถ่ายทอดความชั่วร้ายไปสู่บุคคลอื่นที่สูญเสียความเป็นมนุษย์เช่นเดียวกับตัวเอง ข้าพเจ้าเกิดความสนใจศึกษาพฤติกรรมคนเรื่องเล่าเหล่านี้ เพื่อนำมาใช้ในการกำกับภาพในภาพยนตร์ เพื่อให้การกำกับภาพออกมาได้สอดคล้องกับบทภาพยนตร์ และสอดแทรกสัญลักษณ์ในเชิงเปรียบเทียบไว้ในภาพยนตร์ เพื่อให้ ผู้ชมได้เข้าถึงอารมณ์และสิ่งที่ตัวละครกำลังถ่ายทอดให้คนดูได้รับรู้

การชมภาพยนตร์ หรือวิเคราะห์ ศึกษาพฤติกรรมความต้องการของตัวละคร เพื่อให้ได้ภาพในภาพยนตร์ของข้าพเจ้าให้แสดงถึงอารมณ์ร่วมผ่านภาพในภาพยนตร์ และเกิดประโยชน์สูงสุดต่อตัวข้าพเจ้าที่จะนำไปใช้ประกอบการทำงานในอนาคตข้างหน้าโดยจะนำเสนอภาพยนตร์ในประเภทชีวิต(Drama) โดยภาพยนตร์เรื่องนี้ข้าพเจ้าจะเน้นไปทางการกำกับภาพในงานภาพยนตร์เป็นพิเศษ

ซึ่งวัตถุประสงค์เหล่านี้ ข้าพเจ้าได้นำเอาความรู้ที่ค้นคว้าไปประยุกต์ใช้ในการแก้ไขปัญหาและวางแผนการถ่ายทำ ซึ่งทำให้ศิลปนิพนธ์ชิ้นนี้ออกมาได้ตามเป้าหมายของข้าพเจ้า เพียงแต่จะไม่เป็นไปตามที่วางแผนไปในบางส่วนเท่านั้น เช่น บัจฉยด้านสถานที่ถ่ายทำ บัจฉยงบประมาณ บัจฉยด้านชัตต์จำกัดของนักแสดง บัจฉยด้านอุปกรณ์ ซึ่งสิ่งเหล่านี้ส่งผลต่อการวางแผนทางความคิดที่ทั้งสำเร็จและไม่สำเร็จ ตามแผนที่วางไว้ เป็นต้น

กิตติกรรมประกาศ

ในกระบวนการผลิตภาพยนตร์สั้นเรื่องนี้จะไม่สามารถลุล่วงไปได้เลยหากไม่มีผู้สนับสนุนให้คำแนะนำ การช่วยเหลือเอื้อเฟื้อต่างๆ และเงินทุนสนับสนุน อันเป็นแรงผลักดันและเป็นประโยชน์ต่อข้าพเจ้าในการผลิตภาพยนตร์สั้นชุดนี้เป็นอย่างยิ่ง

ขอขอบคุณครอบครัววัฒนาพงชากุล ครอบครัวของข้าพเจ้าที่คอยช่วยเหลือด้านการเงินและกำลังใจกับข้าพเจ้าตลอดระยะเวลาในการทำศิลปนิพนธ์ชิ้นนี้ ซึ่งเป็นแรงผลักดันที่สำคัญยิ่งของข้าพเจ้า

ขอขอบคุณนางสาวจิรัฐา พงษ์สุระ และนางสาวอณศยา เอียงแจ้ เพื่อนร่วมทำศิลปนิพนธ์ชิ้นนี้ ที่คอยช่วยเหลือในยามที่มีปัญหา ซึ่งข้าพเจ้าสามารถทำศิลปนิพนธ์ชิ้นนี้ได้สำเร็จ เพราะเกิดจากผู้คนเหล่านี้ร่วมมือและร่วมใจในการทำหน้าที่ของตนเองอย่างเต็มความสามารถ

ขอขอบคุณนักแสดงทุกๆ คนที่ร่วมแสดงในภาพยนตร์เรื่องนี้ ที่ต่างทุ่มเทร่างกายแรงใจและเสียสละเวลาส่วนตัวมาร่วมสร้างฝันของข้าพเจ้าและเพื่อนๆ ให้เป็นจริงขึ้นมาได้ นักแสดงทุกคนทำให้ตัวละครที่อยู่ในจินตนาการของข้าพเจ้ามีตัวตนจริงๆ ขึ้นมาได้

ขอขอบคุณอาจารย์ ผศ.ดร.เขมพัทธ์ พัทธวิชัย อาจารย์ที่ปรึกษา ที่คอยสั่งสอนข้าพเจ้ามาตลอดระยะเวลาการศึกษาที่ผ่านมา และยังคงคอยให้คำแนะนำ ร่วมแก้ไขปัญหาในการผลิตภาพยนตร์เรื่องนี้ด้วย หากข้าพเจ้าไม่ได้รับคำแนะนำและความเมตตาจากอาจารย์ ภาพยนตร์เรื่องนี้ก็ไม่สามารถบรรลุจุดประสงค์ที่ตั้งไว้ของข้าพเจ้าได้

และขอขอบคุณบุคคลท่านอื่นๆ ที่ไม่ได้กล่าวชื่อนามที่คอยช่วยเหลือเอื้อเฟื้อ อนุเคราะห์ และให้คำแนะนำต่างๆ แก่ข้าพเจ้าจนทำให้ภาพยนตร์เรื่องนี้เสร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี

สุกฤษฎี วัฒนาพงชากุล
22 พฤษภาคม 2561

๒

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทคัดย่อ.....	ก
กิตติกรรมประกาศ.....	ข
สารบัญ.....	ค
สารบัญภาพประกอบ.....	จ
สารบัญตาราง.....	ช
บทที่	

1	บทนำ.....	1
	ความเป็นมาและความสำคัญของโครงการ.....	1
	วัตถุประสงค์ของโครงการ.....	1
	ขอบเขตของโครงการ.....	2
	ลักษณะของโครงการ.....	2
	แนวทางการดำเนินงาน.....	2
	ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	3
2	การค้นคว้าและวิเคราะห์ข้อมูล.....	4
	ศึกษาข้อมูลส่วนของการออกแบบองค์ประกอบของการถ่ายภาพ.....	4
	Image sensor format.....	11
	3 เครื่องมือหลักของการถ่ายภาพ.....	12
	การจัดแสงในงานภาพยนตร์.....	15
3	การพัฒนาบทภาพยนตร์.....	22
	ประเด็นเรื่อง (Theme).....	22
	ประโยคขยาย (Log line).....	22
	โครงเรื่อง (Plot).....	22
	โครงเรื่องขยาย (Treatment).....	23
	บทภาพยนตร์ (Screenplay).....	25

4	ขั้นตอนการเตรียมการถ่ายทำภาพยนตร์.....	45
	อุปกรณ์การถ่ายทำ.....	45
	อุปกรณ์บันทึกเสียง.....	46
	อุปกรณ์จัดแสง.....	46
	สถานที่ถ่ายทำ.....	48
	การกำกับภาพ.....	50
	Story board.....	50
	Budget plan(งบประมาณในการถ่ายทำ).....	59
	บทสรุปขั้นตอนการถ่ายทำภาพยนตร์.....	62
	ขั้นตอนหลังจากการถ่ายทำภาพยนตร์.....	63
	การตัดต่อ.....	63
	การตัดต่อแบบหยาบ (Rough Cut).....	64
	การแก้ไขปัญหาการตัดต่อแบบหยาบ.....	64
	การทำเทคนิคพิเศษ.....	65
	การตัดต่อฉบับสมบูรณ์.....	65
	การทำเสียงในภาพยนตร์.....	69
	การทำสีในภาพยนตร์.....	70
5	บทสรุปและข้อเสนอแนะ.....	71
	บทสรุปในการทำงาน.....	71
	ข้อเสนอแนะ.....	72
	บรรณานุกรม.....	74
	Behind the Scene ภาพเบื้องหลังการถ่ายทำ.....	75
	ประวัติผู้วิจัย.....	78

สารบัญภาพประกอบ

ภาพที่		หน้า
2.1	แสดงภาพในมิวสิควีดีโอเพลง บันไดสีแดง(HUGO).....	4
2.2	แสดงภาพในภาพยนตร์โฆษณาเรื่อง Atomic blonde(2017).....	5
2.3	แสดงภาพในภาพยนตร์โฆษณาเรื่อง Lush Puppies.....	5
2.4	แสดงภาพในภาพยนตร์เรื่อง แฟนเดีย...แฟนกันแค่วันเดียว(2016).....	6
2.5	ภาพที่ 2.5 แสดงภาพในภาพยนตร์โฆษณาของ Ruby store.....	6
2.6	แสดงภาพในภาพยนตร์เรื่อง Jaws by Bill Butler (1975).....	7
2.7	แสดงภาพในภาพยนตร์เรื่อง A.I. Artificial Intelligence (2001).....	7
2.8	แสดงภาพในภาพยนตร์เรื่องDjango (Quentin Tarantino).....	8
2.9	แสดงภาพในภาพยนตร์โฆษณาของ Ruby store.....	8
2.10	แสดงภาพในภาพยนตร์ Short film(Vimeo).....	9
2.11	The Strange Case of Dr. Jekyll and Miss Osbourne (1981)	9
2.12	THE UNSEEABLE (2006)เป็นชู้กับผี.....	9
2.13	ภาพเชิงสัญลักษณ์จาก Pinterest.....	10
2.14	Image Sensor Format.....	11
2.15	35mm & Super 35mm.....	11
2.16	Aperture.....	12
2.17	Circle of Confusion.....	12
2.18	Shutter Angle.....	13
2.19	Motion picture.....	13
2.20	Frame Rate.....	14
2.21	ASA / ISO.....	14
2.22	Hard light.....	16
2.23	Soft light.....	16
2.24	Relative Size of Source.....	17
2.25	Color Temperature 109.....	17
2.26	Color Rendering Index.....	18
2.27	Key Light.....	19
2.28	Fill Light.....	19
2.29	Back Light.....	20
2.30	Kicker Light.....	20
2.31	Ambient light.....	21

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและตั้งอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญภาพประกอบ

ภาพที่		หน้า
4.1	อุปกรณ์บันทึกภาพ SONY ALPHA6300.....	45
4.2	ชนิดของเลนส์ เป็นค้ายของ Nikon Ai-S.....	45
4.3	อุปกรณ์บันทึกเสียง Zoom H6.....	46
4.4	อุปกรณ์การจัดแสง.....	46
4.5	อุปกรณ์การจัดแสง.....	47
4.6	อุปกรณ์กรองแสงและสะท้อนแสง (Diffusion & Reflection).....	47
4.7	สถานที่ถ่ายทำหลัก(ร้านไนต์คลับ).....	48
4.8	สถานที่ถ่ายทำภายในแฟรต.....	49
4.9	สถานที่ถ่ายทำภายในห้องแต่งตัว.....	49
4.10	ภาพตัวอย่าง Story board ในฉากที่ 1.....	51
4.11	ภาพตัวอย่าง Story board ในฉากที่ 4.2.....	52
4.12	ภาพตัวอย่าง Story board ในฉากที่ 5.....	53
4.13	ภาพตัวอย่าง Story board ในฉากที่ 7.....	54
4.14	ภาพตัวอย่าง Story board ในฉากที่ 10.....	55
4.15	ตัวอย่างแสดงผังไฟและกล้องในฉากที่ 4.2.....	56
4.16	ตัวอย่างแสดงผังไฟและกล้องในฉากที่ 5.....	57
4.17	ตัวอย่างแสดงผังไฟและกล้องในฉากที่ 1.....	58
4.18	การจัดแยกฟุตเทจลงโนโพลเดอร์.....	63
4.19	การตัดต่อแบบหยาบ (Rough Cut).....	64
4.20	ภาพก่อน-หลัง การทำเทคนิคพิเศษ.....	65
4.21	การตัดต่อแบบสมบูรณ์ (Fine Cut).....	66
4.22	การตัดต่อแบบสมบูรณ์ (Fine Cut).....	67
4.23	การตัดต่อแบบสมบูรณ์ (Fine Cut).....	68
4.24	การแก้สีและทำสี (Color Grading).....	70

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญภาพประกอบ

ภาพที่		หน้า
1	ตารางการงบประมาณอุปกรณ์ในการถ่ายทำ.....	59
2	ตารางการงบประมาณสถานที่.....	60
3	ตารางการงบประมาณนักแสดง.....	60
4	ตารางการงบประมาณเบ็ดเตล็ด.....	61
5	ตารางการงบประมาณอาหารและเครื่องดื่ม.....	61

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 1

บทนำ

1.ความเป็นมาและความสำคัญของโครงการ

ภาพยนตร์ศิลปนิพนธ์ชิ้นนี้เกิดจากความสนใจส่วนตัวเกี่ยวกับการกำกับภาพ ข้าพเจ้าต้องการศึกษาและทดลองกระบวนการการกำกับการถ่ายภาพและการจัดแสง ให้ภาพที่ออกมาเสริมอารมณ์กับบทภาพยนตร์ได้มากยิ่งขึ้น น่าเชื่อถือ จึงได้หยิบประเด็น ผู้หญิงต่างจังหวัดที่เข้ามาต่อสู้ชีวิตในเมืองโดยทำงานในสถานทีโศจร ความคิดนี้สอดคล้องกับความเชื่อโบราณของผีกระสือที่ออกหากินในเวลากลางคืน

ซึ่งข้าพเจ้านำประเด็นทั้งสองมาตีความและสร้างเรื่องราวให้เอื้อประโยชน์ต่อการศึกษาเพื่อการกำกับภาพ จึงหยิบเรื่องความเชื่อของคนต่างจังหวัดเข้ามาเป็นแนวทางการสะท้อนปัญหา รวมทั้งการกำกับภาพเพื่อนำเสนอในรูปแบบที่ข้าพเจ้าและสมาชิกกลุ่มถนัดและมีความสนใจ

ภาพยนตร์นำเสนอเรื่องราวชีวิตหญิงสาวต่างจังหวัดที่เข้ามาทำงานที่ไนต์คลับคาราโอเกะแห่งหนึ่งย่านกลางเมืองในกรุงเทพมหานครด้วยความคิดส่วนใหญ่ของคนต่างจังหวัดที่มักเชื่อว่าการได้เข้ามาทำงานในเมืองจะช่วยยกระดับชีวิตให้ดีขึ้น ซึ่งสถานที่นี้กลับถูกสังคมภายนอกมองว่าเป็นสถานทีโศจร ภาพยนตร์จึงบอกเล่าเรื่องราวสะท้อนชีวิต สะท้อนปัญหาการขัดแย้งและจิตใจด้านมืดของมนุษย์ที่โหยหาชื่อเสียง เงินทอง มากกว่าศีลธรรม นำพาไปสู่แรงบันดาลใจในการสร้างภาพยนตร์แนวดราม่า

2.วัตถุประสงค์ของโครงการ

1. สร้างความบันเทิงในรูปแบบภาพยนตร์ ดราม่า
2. เพื่อให้ผู้ชมได้ตระหนักถึงผลของการโหยหาชื่อเสียง เงินทองมากเกินไป จนละทิ้งศีลธรรมที่ถูกต้อง จนนำไปสู่การสูญเสียความเป็นมนุษย์
3. เพื่อให้งานกำกับภาพและออกแบบการจัดแสงสามารถส่งเสริมอารมณ์และความรู้สึก ดราม่าตามบทภาพยนตร์ได้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.ขอบเขตโครงการ

ภาพยนตร์สั้นแนว ทราม่า ความยาวไม่เกิน 30 นาที ถ่ายทำและลำดับภาพด้วยระบบดิจิทัลในอัตราส่วน 16 : 9 ความละเอียด 1080p

4.ลักษณะของโครงการ

ภาพยนตร์สั้นแนว ทราม่า ผสมผสานภาพความคิดเหนือจริง เน้นการกำกับภาพเพื่อให้สอดคล้องกับบทภาพยนตร์ พร้อมทั้งการออกแบบจัดแสงเพื่อให้สื่ออารมณ์ และสอดแทรกเทคนิคทางภาพ เพื่อความสมจริง

5.แนวทางการดำเนินงาน

5.1การเตรียมการก่อนการถ่ายทำ

5.1.1 ศึกษาประเด็นเรื่องความเชื่อไสยศาสตร์ของสังคมไทยในปัจจุบัน

5.1.2 ศึกษาข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับชีวิตผู้หญิงกลางคืนจากประสบการณ์จริงและเรื่องเล่า เพื่อนำมาเขียนและปรับปรุงบทภาพยนตร์

5.1.3 นำประสบการณ์จริง หยิบยกมาเป็นแรงบันดาลใจ ในทาง

Camera Technique, Camera Movement , Lighting และออกแบบงานกำกับภาพทั้งหมดให้เข้ากับบทภาพยนตร์

5.1.4 ศึกษาความเป็นไปได้และวิธีการทำงานกำกับภาพและการจัดแสง

5.1.5 ค้นหาและคัดเลือกนักแสดงให้ตรงกับบทบาทตัวละครในเรื่อง

5.1.6 เขียน Storyboard เพื่อวางแผนการถ่ายทำ

5.1.7 สำรวจ และจัดเตรียมพื้นที่ในการถ่ายทำ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5.1.8 จัดทำอุปกรณ์พิเศษสำหรับใช้ในทางเทคนิค

5.1.9 วางแผนการถ่ายทำ จัดตารางการถ่ายทำ

5.2 การถ่ายทำ

5.2.1 เตรียมอุปกรณ์ถ่ายทำและอุปกรณ์การจัดแสงให้พร้อมในการถ่ายทำ

5.2.2 เตรียมอุปกรณ์การถ่ายทำ

5.2.3 ถ่ายทำภาพยนตร์สั้น

5.3 POST-PRODUCTION

5.3.1 ลำดับภาพแบบหยาบ เรียงตามลำดับเหตุการณ์

5.3.2 ลำดับภาพละเอียดตามรูปแบบการนำเสนอของภาพยนตร์

5.3.3 ตรวจสอบการลำดับภาพ

5.3.4 ปรับแต่งสี

5.3.5 ปรับแต่งเสียง ใส่คำบรรยาย

6. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

6.1 ผู้ชมได้รับความบันเทิงในรูปแบบภาพยนตร์ ทรายมา

6.2 ผู้ชมตระหนักและสะท้อนปัญหาของการหลอกลวงผ่านความคิดเชิงอุดมคติ

6.3 ผู้ชมจะได้เห็นการกำกับภาพและจัดแสงที่สอดคล้องกับเนื้อหาเรื่องราวของภาพยนตร์ได้อย่างประทับใจ

บทที่ 2

การค้นคว้าและวิเคราะห์ข้อมูล

ในกระบวนการผลิตภาพยนตร์ขนาดสั้นต้องมีการค้นคว้าข้อมูลเพื่อที่จะนำมาศึกษาวิเคราะห์ข้อมูลและสรุปผลเพื่อนำมาเป็นแนวทางการผลิตภาพยนตร์ขนาดสั้นซึ่งเป็นสิ่งสำคัญที่จะใช้กำหนดแนวทางก่อนขั้นตอนการผลิตโดยข้าพเจ้าและสมาชิกในกลุ่มมีความสนใจที่จะผลิตภาพยนตร์แนวชีวิตที่มีเนื้อหาวาดด้วยการเข้ามาทำงานของหญิงสาวต่างจังหวัด และถูกสังคมในไนต์คลับหลอกลวง ถูกดูถูกความฝัน ถ่างทอดต่อกันไปเรื่อยๆ เหมือนการสืบทอดทายาทของผีกระสือ

ข้าพเจ้าและสมาชิกกลุ่มจึงเริ่มค้นคว้าหาข้อมูลเกี่ยวกับคำนิยมทั้งสองอย่างจากหนังสือ อินเทอร์เน็ตและใช้การสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญด้านการกำกับภาพ เพื่อจะได้นำข้อมูลด้านเทคนิคมาประยุกต์ใช้ในการสร้างภาพยนตร์ โดยแบ่งออกเป็น 3 ส่วนดังนี้

1. ศึกษาข้อมูลส่วนของการออกแบบองค์ประกอบของการถ่ายภาพ
2. Image sensor format
3. 3 เครื่องมือหลักของการถ่ายภาพ
4. การจัดแสงในงานภาพยนตร์

1. ศึกษาข้อมูลส่วนของการออกแบบองค์ประกอบของการถ่ายภาพ

1.1 The Subjective camera angle

มุมมองในรูปแบบนี้จะถูกนำมาแทรกในส่วนของการถ่ายทอดบรรยากาศที่เกิดขึ้นภายในร้าน ตัวละครที่กำลังทำพฤติกรรมที่ผิดศีลธรรมจะหันมามองกล้องเสมือนว่ากล้องนั้นเป็นตัวละครที่เดินผ่านและมองพฤติกรรมเหล่านั้น เช่น นางเอกเข้ามาในไนต์คลับแห่งนี้เป็นครั้งแรก เพื่อจะเข้ามาขอสมัครงาน และระหว่างทางเดินไปห้องของเจ้าของไนต์คลับ

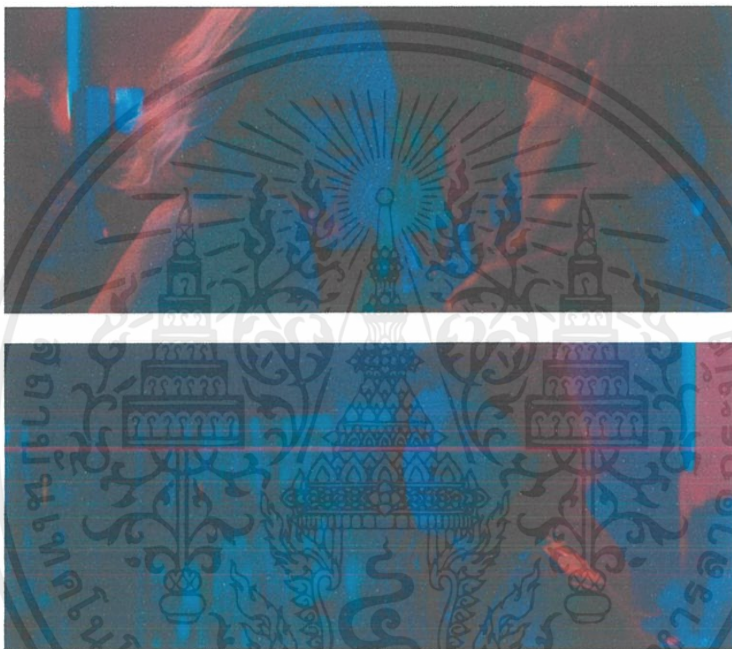

ภาพที่ 2.1 แสดงภาพในมิวสิควีดีโอเพลง บันไดสีแดง (HUGO)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.2 The objective camera angle

ในขั้นตอนยกระดับความสัมพันธ์ของตัวละครและดำเนินเรื่อง มุมผู้สังเกตการณ์จะทำให้ผู้ชมได้รับรู้ถึงระดับความสัมพันธ์ของตัวละครได้อย่างใกล้ชิด เนื่องจากเรื่องราวในภาพยนตร์ส่วนมากจะเกิดในไนต์คลับที่แสดงถึงด้านมืดและแรงปรารถนาของมนุษย์ที่เข้ามาใช้บริการในไนต์คลับแห่งนี้ ผู้ชมจะได้เป็นส่วนหนึ่ง ในการเฝ้ามองพฤติกรรมเหล่านั้น และเป็นผู้ตัดสินความผิดถูกที่เกิดขึ้นในไนต์คลับ

ภาพที่ 2.2 แสดงภาพในภาพยนตร์โฆษณาเรื่อง Atomic blonde(2017)

1.3 Travel with subject

มุกกล้องเคลื่อนตามการเดินทางของตัวละครที่เข้ามาสมัครงานในไนต์คลับ แต่ถูกเมินความสนใจ และมุ่งเน้นให้ผู้ชมมองข้ามไปชมบรรยากาศภายในร้าน มากกว่าจับตามองตัวละคร

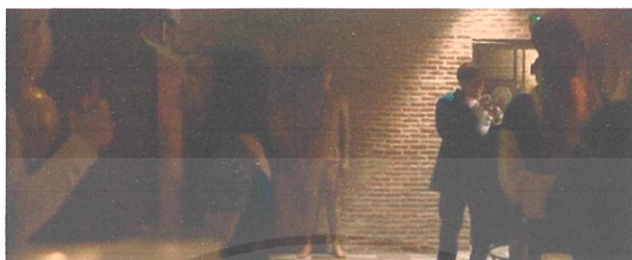

ภาพที่ 2.3 แสดงภาพในภาพยนตร์โฆษณาเรื่อง Lush Puppies

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.4 Underlining stillness

มุกกล้องที่ทำให้ตัวละครดูตกเป็นเหยื่อ ผู้คนเต้นกันอย่างสนุกสนาน โดยเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นกับตัวละครเป็นเรื่องปกติ ตัวละครจะดูไร้วatson

ภาพที่ 2.4 แสดงภาพในภาพยนตร์เรื่อง แพนเดย์...แพนกันแค่วันเดียว(2016)

1.5 Mental of confusion

ระหว่างที่ตัวละครมีอาการหมดสติ มุกกล้องลักษณะนี้จะช่วยเสริมอาการหมดสตินั้นออกมาได้มากขึ้น

1.6 A World of details

การเน้นฉากสำคัญๆ ระหว่างที่ตัวละครมีความสัมพันธ์กัน ช่วยเพิ่มรายละเอียดในฉากลักษณะนี้ได้มาก

ภาพที่ 2.5 แสดงภาพในภาพยนตร์โฆษณาของ Ruby store

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.7 Vertigo shot

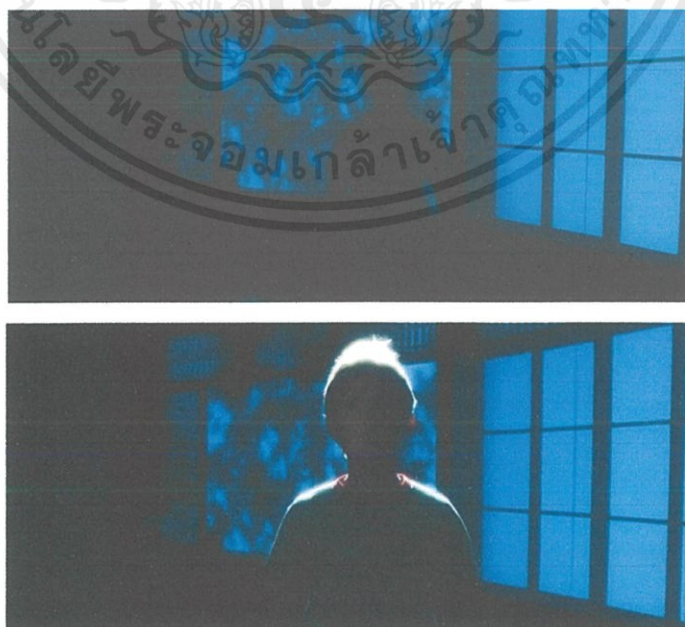
ตัวละครเกิดอาการช็อคเมื่อได้รู้ข่าวร้ายบางอย่างและกำลังอยู่ในช่วงที่กำลังตกใจ ยกตัวอย่าง ตัวละครเมื่อรู้ว่าตัวเองตั้งครรภ์บุตร โดยไม่พร้อมที่จะมีบุตร ณ เวลานั้น ลักษณะภาพแบบนี้ช่วยขับความตกใจของตัวละครออกมาได้มาก

ภาพที่ 2.6 แสดงภาพในภาพยนตร์เรื่อง Jaws by Bill Butler (1975)

1.8 Out of the shadows

ตัวละครกำลังตกอยู่ในสภาวะอยากรู้ อยากรู้อเห็น และเดินเข้าหาสิ่งที่กำลังจะเกิดขึ้น ตรงหน้า ไม่ว่าจะเรื่องราวที่เกิดขึ้นตรงหน้าตัวละครจะดีหรือร้าย ความรู้สึกของตัวละครจะเป็นตัวบ่งบอกเหตุการณ์ให้คนดูได้ลุ้นกับสิ่งที่เกิดขึ้น ยกตัวอย่างในภาพยนตร์ ตัวละครที่เพิ่งตื่นจากฝัน ได้ยินเสียงแปลกประหลาดจากห้องน้ำ จึงค่อยๆ ลุกเดินขึ้นไปดู

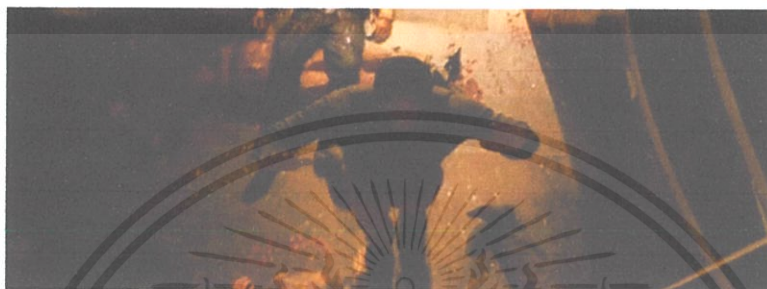

ภาพที่ 2.7 แสดงภาพในภาพยนตร์เรื่อง A.I. Artificial Intelligence (2001)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.9 Crane shot

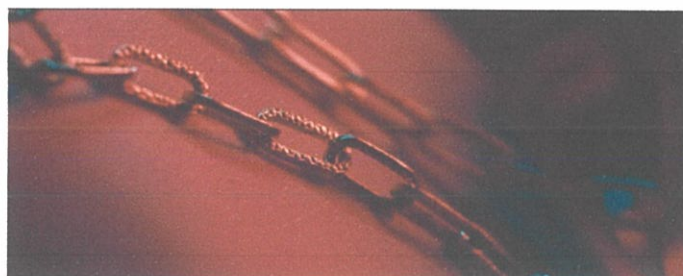
ตัวละครที่ตกอยู่ในสภาวะล้มละลาย โดยในเรื่องไม่มีใครสนใจตัวละครนั้นอีกต่อไป ผู้คนเดินเข้าออกไนท์คลับอย่างเมินเฉย ยกตัวอย่างในภาพยนตร์ที่ตัวละครทำแท้งลูกสำเร็จ ปรากฏว่า พอกลับมาที่ไนท์คลับอีกครั้งคนที่ชวนเราไปทำแท้งนั้นหายตัวไป และไม่สามารถติดต่อได้อีกเลย

ภาพที่ 2.8 แสดงภาพในภาพยนตร์เรื่องDjango (Quentin Tarantino)

1.10. Erotic scene

การถ่ายทำฉากอีโรติก จะมีการใช้ภาพแบบ Close up เพื่อบอกรายละเอียดของ ความสัมพันธ์ครั้งนั้น มุ่งเน้นที่ความเป็นสัญลักษณ์ รูปทรง การเคลื่อนไหวเฉพาะจุด ความไม่ชัดเจน มากกว่าการแสดงออกอย่างตรงไปตรงมา

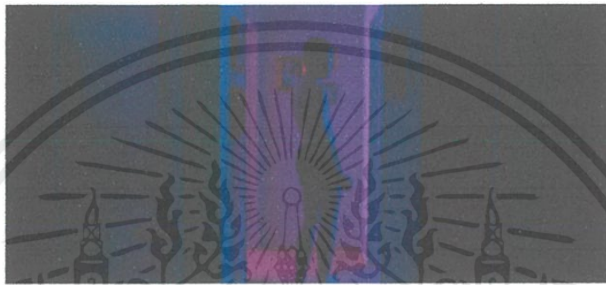

ภาพที่ 2.9 แสดงภาพในภาพยนตร์โฆษณาของ Ruby store

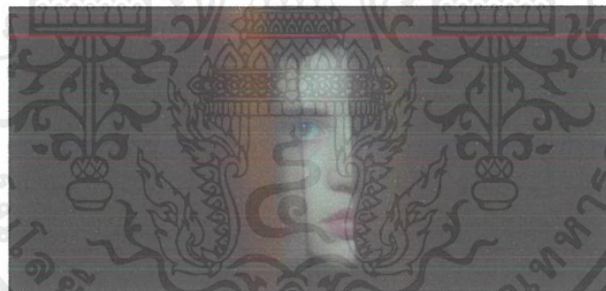
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.11 Dream scene

ในภาพยนตร์มีฉากที่ตัวละครกำลังสับสนกับฝันและความจริง ในขณะที่ก้อยตื่นมาเห็นรินทร์กำลังกินซากเด็กทารก ซึ่งเป็นลูกของก้อย ความฝันในส่วนนี้ไม่ต้องการให้ฉากฝันหลุดไปจากความจริงมากนัก แต่พยายามทำให้กำกวมระหว่างความฝันและความจริง โดยจะมีการเสริมในส่วนของบรรยากาศเข้ามาช่วยให้เกิดความสับสนมากขึ้น เช่น การมีหมอกอยู่ในห้องที่อาจจะเป็นการพล่ามัวจากดวงตาหลังตื่นนอน หรือการกินเด็กทารกของรินทร์ และ แสงไฟ

ภาพที่ 2.10 แสดงภาพในภาพยนตร์ Purple Eyes

ภาพที่ 2.11 The Strange Case of Dr. Jekyll and Miss Osbourne (1981)

ภาพที่ 2.12 THE UNSEEABLE (2006) เป็นชู้กับผี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.12 Spacial Footage

การแทรกภาพเชิงสัญลักษณ์ หรือ Insert ถูกดึงมาใช้ในขณะที่นางเอก(ก้อย)กำลังทวนถึงสิ่งที่เคยกระทำผิดในอดีต เสมือนเป็นตราบาปที่ไม่อาจลืมเลือนไปได้ เช่น การกลายเป็นกระสือ การทำแท้ง ความมืดที่ดำดิ่งลงในจิตใจมนุษย์ สิ่งเหล่านี้จะถูกนำมาใช้ในการแทรกภาพเชิงสัญลักษณ์

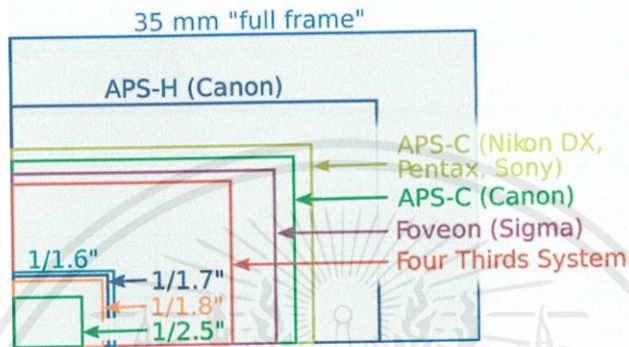

ภาพที่ 2.13 ภาพเชิงสัญลักษณ์จาก Pinterest

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

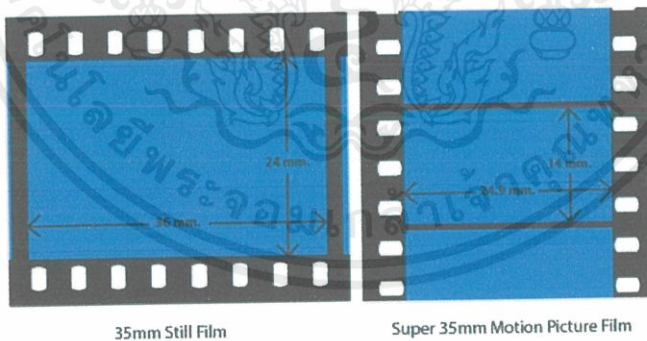
2. Image Sensor Format

ในยุคฟิล์มมีการใช้งานแค่ฟิล์ม 8 มม, 16 มม, 35 มม, และก็ 65 มม แต่สำหรับในยุค ดิจิตอลเริ่มมีการใช้ฟังก์ชันถ่ายวิดีโอในกล้องภาพนิ่งมาใช้ถ่ายหนังทำให้มี Format มาให้เลือกมากขึ้น ไปอีก เช่น 35 มม, Super 35, APS-C, Micro Four Third (4/3), 2/3 และอื่น ๆ

ภาพที่ 2.14 Image Sensor Format

Format ที่ต่างกันก็คือขนาดของเซ็นเซอร์ที่ต่างกันหรือเรียกอีกอย่างว่า “Crop Factor” เพราะในวงการภาพนิ่งนั้นจะใช้ขนาดเฟรมของกล้อง 35 มม. Full Frame (36 x 24 มม.) เป็นมาตรฐาน แต่ในวงการภาพยนตร์จะใช้ขนาดเฟรมของกล้องฟิล์ม 35 มม. ที่ใช้ประตู Super 35 เป็นมาตรฐาน (24.9 x 14 มม.)

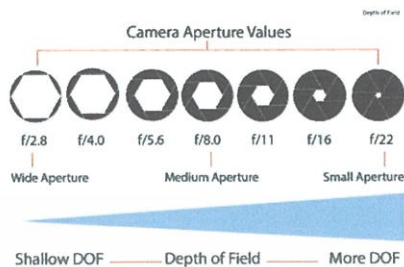
ภาพที่ 2.15 35mm & Super 35mm

โดยของกล้องภาพนิ่งนั้นฟิล์มจะวิ่งผ่านตามแนวนอน ส่วนกล้องถ่ายหนังนั้นฟิล์มจะวิ่งจากบนลงล่างตามแนวตั้ง ทำให้กล้องภาพนิ่งมีขนาดเฟรมที่ใหญ่กว่าเพราะใช้ด้านกว้างของฟิล์มมาเป็นความสูงของเฟรม ส่วนกล้องถ่ายหนังนั้นความสูงจะถูกจำกัดด้วยความกว้างของเฟรมซึ่งก็คือความกว้างของฟิล์มนั่นเอง ทำให้ได้ขนาดเฟรมที่เล็กกว่าซึ่งเมื่อเราไปถ่ายกล้อง Full Frame เลนส์เบอร์เดียวกันจะให้ภาพที่กว้างกว่าที่เราคุ้นเคยประมาณ 1.4 เท่า ภาพของ Super 35 จะมีความกว้างใกล้เคียงกับ APS-C ที่เล็กกว่า Full Frame 1.5-1.6 เท่า อ้างอิงจาก(Dpveekit.2559)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3. 3 เครื่องมือหลักของการถ่ายภาพ (3 Tools for Exposure Adjustment)

3.1 รูรับแสง (Aperture)

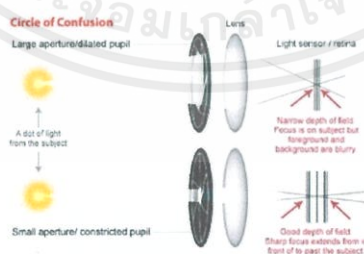

ภาพที่ 2.16 Aperture

หน้าที่หลักๆของรูรับแสงคือควบคุมปริมาณแสงที่จะเข้าไปตกกระทบบนสื่อรับภาพ ตัวเลขจะขึ้น-ลงแบบเท่าตัว ในแต่ละขั้นของรูรับแสงคือการเพิ่มหรือลดแสง 1 สตอป ซึ่ง 1 สตอปนี้ จะมีค่าเท่ากับกับ 1 สตอปที่เปลี่ยนไปของชัตเตอร์และความไวแสงของสื่อรับภาพ เช่นจากรูรับแสง 2.8 ไปถึง 4 เท่ากับปริมาณแสงตกกระทบน้อยลง 1 สตอป หรือ จาก 2.8 ไป 5.6 ปริมาณแสงตกกระทบน้อยลง 2 สตอป รูรับแสงไม่ใช่เพียงการเพิ่มและลดแสงที่เข้าไปตกกระทบในสื่อรับภาพ แต่ยังมีเรื่องของระยะ (Depth of Field) เข้ามาเกี่ยวข้องด้วย

3.1.1 Depth of Field ก็คือระยะชัดลึกจากจุดที่ใกล้สุดที่เริ่มชัดจนถึงไกลสุดที่ชัด โดยในทางปฏิบัติเรารู้กันว่าขึ้นอยู่กับขนาดของรูรับแสง

3.1.2 Circle of Confusion ก็คือ หลังจากแสงจากวัตถุที่ผ่านเลนส์มา เลนส์ก็จะทำหน้าที่รวมแสงไปที่จุดโฟกัส ซึ่งจะมีลักษณะเป็นจุด(dot ไม่ใช่ point)ที่ระยะโฟกัสของระนาบวัตถุ นั้นซึ่งเป็นจุดที่มีขนาดและพื้นที่ และระยะก่อนหรือหลังระยะโฟกัส แสงตรงจุดนั้น ก็จะเริ่มมีขนาดขยายออกเรื่อยๆ ซึ่งจุดของแสงนี้แหละ ที่เราเรียกว่า Circle of Confusion

ภาพที่ 2.17 Circle of Confusion

รูรับแสงมีด้วยกัน 2 ประเภท

1. F-Stop จะใช้กับเลนส์ภาพหนึ่งที่ไม่ต้องการความละเอียดของการตั้งค่าแสงเพื่อความต่อเนื่องในแต่ละช็อตเหมือนเลนส์หนึ่ง โดย f-stop จะเป็นค่าความกว้างของรูรับแสงหรืออีกนัยหนึ่งคือค่าของแสงที่ตกกระทบลงบนหน้าเลนส์ แต่เลนส์ทุกตัวจะมีการสูญเสียค่าแสง (Light Loss)

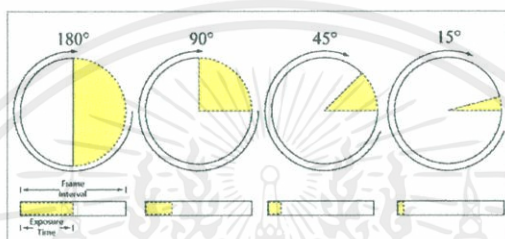
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ไปกับชิ้นส่วนต่างๆภายในตัวเลนส์และส่งผ่านแสงออกมาประมาณ 60%-90% เพราะฉะนั้นค่า f-stop เดียวกันบนเลนส์คนละตัวก็จะส่งผ่านแสงออกมาไม่เท่ากัน

2.T-Stop จะใช้กับงานภาพยนตร์ จึงต้องวัดค่าของแสงที่ผ่านชิ้นเลนส์ต่างๆออกมาแล้ว เพื่อให้ค่ารับแสง (T-stop) บนเลนส์แต่ละตัวเป็นค่าที่ให้แสงเท่ากัน เพื่อความต่อเนื่องของแสงในแต่ละช็อตเมื่อมีการเปลี่ยนเลนส์

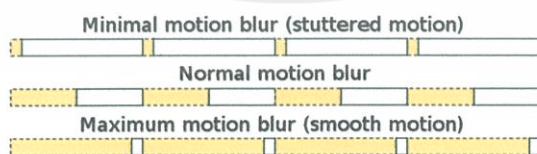
3.2 ชัตเตอร์ (Shutter)

3.2.1 องศาชัตเตอร์ (Shutter Angle)

ภาพที่ 2.18 Shutter Angle

เป็นการทำงานที่สัมพันธ์กับความเร็วของฟิล์มที่วิ่งผ่านประตูฟิล์ม ชัตเตอร์ของกล้องถ่ายภาพจึงควบคุมเวลาของแสงที่จะผ่านไปโดยการปรับองศาการเปิดของใบชัตเตอร์ ชัตเตอร์แบบหมุนของกล้องฟิล์มจะมีรูปร่างเป็นวงกลม ปกติจะเปิดที่ 180° (ครึ่งวงกลม) ครั้งที่เปิดเป็นส่วนที่ปล่อยให้แสงผ่านไปยังตัวรับภาพ ครั้งที่ปิดมีหน้าที่ 2 อย่างคือสะท้อนภาพไปยังช่องมองภาพ (ครั้งนี้เป็นกระจกเงา ทำหน้าที่เหมือนกระจกสะท้อนภาพไปยังช่องมองภาพของกล้อง SLR- single-lens reflect และ ควบคุมเวลาที่จะให้แสงผ่านไปยังตัวรับภาพ โดยส่วนนี้เองที่สามารถปรับเปลี่ยนความกว้างของใบชัตเตอร์ได้ ในแต่ละชั้นจะมีค่า 1 สตอป (180°, 90°, 45°, 22.5°, ...) จะเห็นว่าแต่ละชั้นตัวเลขจะเปลี่ยนแบบเท่าตัวซึ่งง่ายในการจำมากกว่าหน้ากล้อง

ภาพที่ 2.19 Motion picture

ระดับองศาของใบชัตเตอร์ที่หมุน มีผลในการบันทึกภาพที่มีการเคลื่อนไหวเร็วและช้า เปรียบเทียบให้เห็นภาพชัดๆกับหน่วยสปีดชัตเตอร์ของภาพนิ่ง โดยที่สปีดปกติ (24fps- หนึ่ง, 25fps- ระบบ PAL, 30fps- ระบบ NTSC) ที่ชัตเตอร์ 180° สปีดชัตเตอร์จะเป็น 1/48, 1/50, 1/60 วินาที

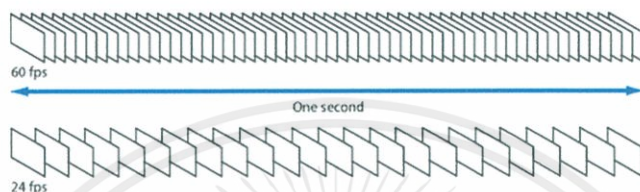
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตามลำดับ ถ้าเราเปิดองศาชัตเตอร์ที่ 360° ค่าชัตเตอร์จะเป็น 1/24, 1/25, 1/30 วินาที ซึ่งเวลาเราถ่ายภาพหนึ่งทีสปีดนี้ภาพที่ได้มักจะสั้นโดยเฉพาะกับวัตถุที่เคลื่อนไหวอยู่ในภาพ

3.2.2 สปีดชัตเตอร์ (Shutter Speed)

เป็นระยะเวลาที่ชัตเตอร์เปิดปิดเพื่อให้แสงผ่านไปยังสื่อรับภาพ หน่วยจะเป็นวินาที

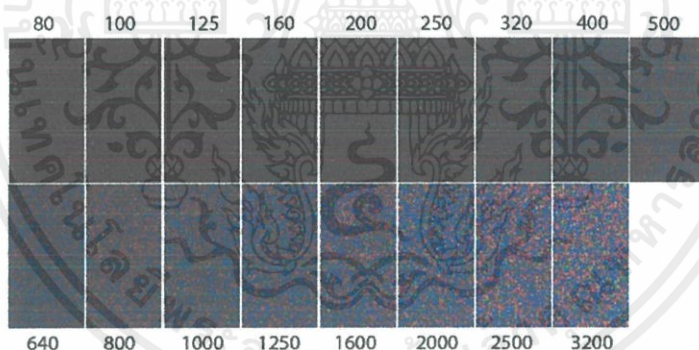
3.2.3 สปีดกล้อง (Frame Rate)

ภาพที่ 2.20 Frame Rate

หน่วยเป็น fps (frames per second) คือจำนวนของเฟรมบนฟิล์มที่วิ่งผ่านประตูฟิล์ม (Film Gate) ในช่วงเวลา 1 วินาที

3. ความไวแสงของสื่อรับภาพ (ASA / ISO)

ภาพที่ 2.21 ASA / ISO

ASA ย่อมาจาก American Standards Association เริ่มมาจากการค้นคว้าของ Kodak ต่อมาในยุค 80s ในระดับนานาชาติเริ่มใช้มาตรฐานของ ISO (International Organization for Standardization) มากขึ้น

เป็นหนึ่งในตัวควบคุมแสงของกล้อง DSLR คือ ค่าความไวแสงของกล้องดิจิทัลเป็นตัวบ่งบอกของความไวต่อแสงของเซ็นเซอร์กล้อง ยิ่งค่า ISO มากเท่าใด ก็หมายความว่ากล้องยิ่งไวแสงมาก การปรับเพิ่มค่า ISO เมื่อเราเพิ่มค่า ISO ของกล้องก็เป็นการสั่งให้เพิ่มกระแสไฟฟ้าบนตัวเซ็นเซอร์ให้สูงขึ้น ก็เพื่อเพิ่มความไวต่อแสงให้มากขึ้น ภาพสว่างขึ้นแต่จะสัญญาณรบกวนที่เกิดขึ้นในภาพ ทำให้เห็นความไม่สม่ำเสมอของความสว่างและสี (ลึกลงแล้ว Noise เกิดจากความร้อนซึ่งจะ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ทำให้ CCD สร้างอิเล็กทรอนิกส์มารบกวน ดังนั้น ISO จึงเป็นเพียงปัจจัยเดียวเท่านั้น ยังมีอีกหลายปัจจัยที่ทำให้เกิด Noise เช่น อุณหภูมิ, ระยะเวลาในการ ประสิทธิภาพในการรับแสงต่อ Pixel และ ขนาดของ Pixel

ปัญหาอีกหนึ่งอย่างในยุคดิจิทัล ส่วนมากมักมีปัญหาว่า ISO สูงเกิน ต้องหาฟิลเตอร์ ND มาตัดแสง ในกล้องที่มีค่า ISO มาตรฐาน (Native ISO) สูงๆนั้นต้องคอยสังเกต grain หรือ noise ในส่วนพื้นที่มืดของเฟรม ถ้าไม่สามารถปรับลด ISO ได้ก็ควรจัดแสงในส่วนนี้เพิ่มขึ้นแล้วไปกดให้มืดลง หรือในปัญหานี้ถูกเรียกว่า”Luminance noise” อ้างอิงจาก (<http://www.thaidfilm.com/read.php?tid=25369,2557>)

วิธีลดปัญหาของจตุรบกวนภาพ

1. Dark frame subtraction เป็นการถ่ายภาพโดยไม่ถูกแสง เพื่อหาว่า Noise เกิดขึ้นจากสาเหตุต่างๆนั้นมีเท่าไร แล้วนำไปลบออกจากภาพ
2. Pixel Mapping เป็นการเทียบข้อมูลพิกเซลต่างๆ มาหาค่าที่เป็น Hot pixels
3. การลบด้วย Software แต่จะสูญเสียความคมชัดไป

4. การจัดแสงในงานภาพยนตร์ (Lighting Concepts)

งานจัดแสงในภาพยนตร์เราสามารถใชแหล่งแสงจากที่ใดก็ได้ในการถ่ายทำ ไม่ว่าจะ เป็น แสงจากไฟบ้าน, แสงนีออน, แสงเทียน, ไฟถนน, แสงธรรมชาติจากดวงอาทิตย์ เลนส์ที่มีความไวแสงมากขึ้นและประสิทธิภาพในการรับแสงของเนื้อภาพในยุคดิจิทัลทำให้การถ่ายภาพง่ายขึ้นและสะดวกมากยิ่งขึ้น แต่ไม่ว่าผู้กำกับภาพจะใช้ไฟขนาดใหญ่เป็นหมื่นวัตต์ หรือ ไฟบ้านขนาด 36 วัตต์ สิ่งที่ทำหายที่สุดก็ยังเป็นเรื่องของการจัดแสงเพื่อให้ได้ภาพที่มีอารมณ์และคุณค่าทางศิลปะตามที่บทภาพยนตร์ต้องการถ่ายทอด

ชาร์ลส คลาร์ก ตากล้องมืออาชีพกล่าวไว้ในหนังสือ Professional Cinematography ว่าแสงอาทิตย์เป็นแหล่งแสงขั้นพื้นฐานในการจัดแสงของมนุษย์มานานจนกระทั่งปัจจุบัน ตัวอย่างเช่นเมื่อเราอยากได้แสงส่องตรงจากด้านบน เราก็จะถ่ายทำกันในตอนเที่ยงวัน นอกจากนี้สภาพบรรยากาศโดยรอบสถานที่ถ่ายทำก็ทำให้สภาพแสงที่ได้ไม่เหมือนกันอีก ระหว่างแสงกระด้าง (hard light) ซึ่งส่องตรงออกมาจากดวงอาทิตย์ ให้ความเปรียบต่างสูง (High Contrast) และแสงนุ่ม (soft light) เป็นแสงที่เกิดจากการสะท้อน(อาจเกิดจากชั้นบรรยากาศ) ให้ความเปรียบต่างต่ำ (Low Contrast) หรือสภาพแสงที่ขมุกขมัวในวันเมฆครึ้ม เหล่านี้เป็นเพียงตัวอย่างของคุณภาพของแสงที่ก่อให้เกิดอารมณ์ของภาพแบบต่าง ๆ ซึ่งผู้ถ่ายภาพยนตร์จำเป็นต้องเรียนรู้ที่จะใช้ประโยชน์จากมันเพื่อให้ภาพตามต้องการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

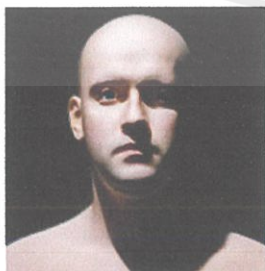
Quality of Light (ลักษณะของแสง)

ความหลากหลายคำที่ใช้เรียกลักษณะแสงและอารมณ์ที่ปรากฏในงานภาพยนตร์

1. Indirect/direct	8. flat/chiaroscuro
2. harsh/soft	9. strong/gentle
3. specular/diffuse	10. shadowy/high-key
4. ambient/source	11. modulated/plain
5. punchy/wrapping	12. skimming/direct
6. splashing/slamming	13. focused/general
7. contouring/frontal	14. snappy/mushy

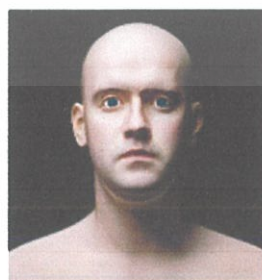
เราสามารถระบุว่าเป็นแสงที่เราเห็นเป็น “แสงกระด้าง” ก็ต่อเมื่อเงาที่ตกทอดมีเส้นขอบชัดเจน โดยธรรมชาติของมันเมื่อตกกระทบวัตถุจะก่อให้เกิดเงาที่ดำมาก เส้นขอบชัดเจน ความแตกต่างของส่วนที่ถูกแสงต่อส่วนที่อยู่ในเงาสูง ส่องตรงมาจากแหล่งกำเนิดแสงโดยตรง และแหล่งกำเนิดแสงนั้นมีลักษณะเป็นจุดเล็ก แหล่งแสงที่เป็นแสงกระด้างที่ได้นั้นได้แก่ แสงจากดวงอาทิตย์(ในวันฟ้าใส), แสงจากหลอดแบบอาร์ค (arc light) และโคมไฟแบบเฟรชเนล (Fresnel) (ภาพที่ 2.22)

ส่วนแสงที่เป็น “แสงนุ่ม” นั้นจะก่อให้เกิดเงาที่มีเส้นขอบไม่ชัดเจน แสงนุ่มจะให้ความแตกต่างระหว่างเงาที่เกิดขึ้นกับส่วนที่ถูกแสงน้อยกว่า เงาที่เกิดไม่มากเหมือนแสงกระด้าง และมีความฟุ้งกระจายของแสงมากกว่า หรือเรียกว่า แสงไร้ทิศทาง (directionless) แหล่งแสงขนาดใหญ่ที่ให้แสงแบบฟุ้งกระจาย, แสงสะท้อน, หรือแสงที่ผ่านฟิลเตอร์ เหล่านี้เป็นแหล่งแสงนุ่ม ตัวอย่างเช่นแสงในวันฟ้าครึ้มเมฆมาก หรือแสงสะท้อนจากวัสดุผิวไม่เรียบเป็นต้น(ภาพที่ 2.23)

Hard light... harsh, sharp lines with little or no transition from light to dark.

ภาพที่ 2.22

Soft light.. gentle transitions between light and dark

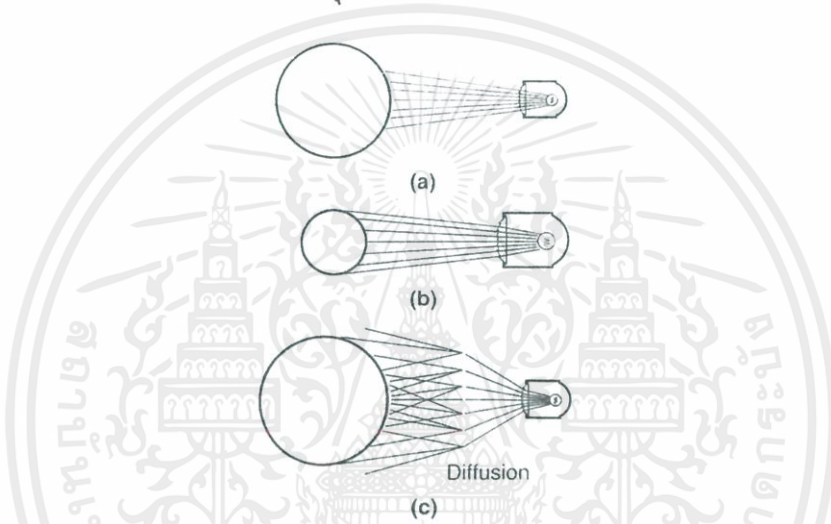
ภาพที่ 2.23

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Hard/Soft

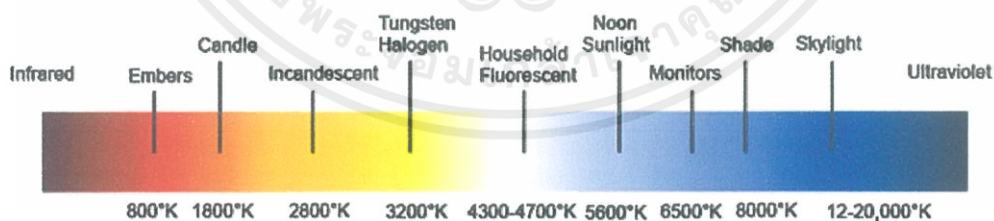
Relative Size of Source

ปัจจัยที่สำคัญในการสร้างแสงที่มีความแข็งและแสงที่มีความนุ่มคือ ขนาดของแหล่งกำเนิดแสงที่มีความสัมพันธ์กับตัววัตถุ การที่มีความสัมพันธ์ของตัววัตถุกับขนาดของแหล่งกำเนิดแสงที่ดีนั้น จะทำให้แสงเกิดการห่อรอบรูปทรงของวัตถุ ความแข็งของแสงที่เกิดจากแหล่งกำเนิดแสงที่เล็กและไม่สัมพันธ์กับวัตถุ จะสร้างเงาที่มีความคมชัดเป็นบริเวณกว้าง

ภาพที่ 2.24 Relative Size of Source

Colour Temperature

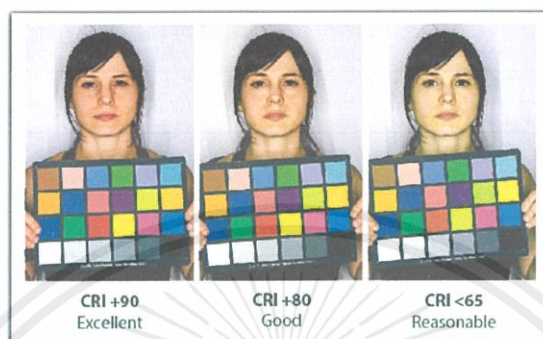

ภาพที่ 2.25 Color Temperature

ในหนึ่งวันของแสงนั้น จะปรากฏค่าสีของแสงหรืออุณหภูมิสีที่แตกต่างกันออกไป ไม่ว่าจะเป็นเช้ามืด สาย กลางวัน บ่าย และกลางคืน ซึ่งช่วงเวลาดังกล่าวต่างส่งผลต่อภาพถ่ายที่ถูกบันทึก โดยอุณหภูมิของสี (Color Temperature) สามารถวัดตามหลักวิทยาศาสตร์ได้ด้วยหน่วยวัดองศาเคลวิน (Kelvin) กล่าวคือ แสงมีความแตกต่างกันเมื่อวัดอุณหภูมิสีตั้งแต่ 1500K ถึง 9500K ทั้งนี้เนื่องมาจากแสงที่ปล่อยออกมาจากวัตถุซึ่งโดนเผาให้ร้อน จะก่อให้เกิดสเปกตรัมที่เปลี่ยนไปตามอุณหภูมิสีที่เพิ่มขึ้น โดยแสงที่มีอุณหภูมิต่ำจะให้สีอุ่น (ปรากฏสีแดงเหลืองมากกว่า) ขณะที่แสงมีเอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นิยมนำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

อุณหภูมิสูงกลับให้สีเย็น(ปรากฏสีฟ้ามากกว่า) จะเห็นได้ว่าในช่วงเวลาของการถ่ายภาพ เราจะพบการเปลี่ยนแปลงของสภาพแสงที่แตกต่างกันออกไป

Colour Rendering Index

ภาพที่ 2.26 Color Rendering Index

ค่าความถูกต้องของสี (Color Rendering Index) คือ คุณสมบัติหนึ่งของหลอดไฟเพื่ออธิบายคุณภาพของแสงไฟ ในการให้สีของวัตถุที่ต่างกันไปภายใต้แสงของหลอดไฟนั้น มีค่าตั้งแต่ 0-100 (100 = ดีเยี่ยม) เทียบวัดจากแสงอาทิตย์ เพราะแสงอาทิตย์ให้สเปกตรัมครบทุกสี ซึ่งจะให้ค่าความถูกต้องที่สุด ไม่เพี้ยนไปจากความจริง

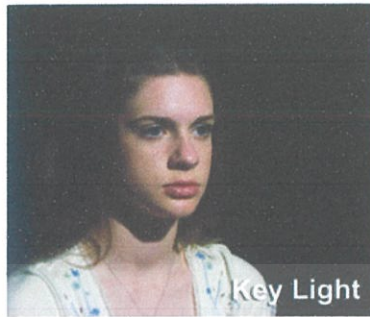
หลอดไฟแต่ละชนิดจะให้ค่า CRI ไม่เท่ากัน หลอด Tungsten-halogen 3200K จะมีค่า CRI=100 หลอด Fluorescent (Photo Quality) 3000-3200K, 5000-5600K ค่า CRI=90+ หลอด HMI (Hydrargyrum Medium Arc Lodide) ค่า CRI=95+ หลอด LED (Light Emitting Diode) จะมีค่า CRI=70-90

The Basic Elements of Lighting

Five-Point Lighting เป็นเทคนิคขั้นพื้นฐานในการจัดไฟสำหรับการถ่ายภาพ ซึ่งส่วนใหญ่จะใช้ในการถ่ายคน โดยภาพที่ได้จะดูโดดเด่น มีมิติ ไม่ราบเรียบไปกับพื้นหลัง วัตถุประสงค์ของการจัดไฟรูปแบบนี้ คือ ให้ความมิติทั้ง 3 มิติ โดยอาศัยหลักของแสงและเงา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1. Key Light

ภาพที่ 2.27 Key Light

ทำหน้าที่กำหนดทิศทางหลักของแสง และควบคุมทิศทางของเงา ทิศทางการวางตำแหน่งของ Key Light คือ อยู่ด้านข้างของกล้องถ่ายวิดีโอด้านใดด้านหนึ่งในทิศทาง 15-45 องศา และอยู่สูงขึ้นไปจากวัตถุทำมุม 15-45 องศา หรือ องศาอื่นๆตามตำแหน่งไฟในฉากหรือขึ้นอยู่กับการออกแบบที่จะเล่าเรื่องราว

2. Fill Light

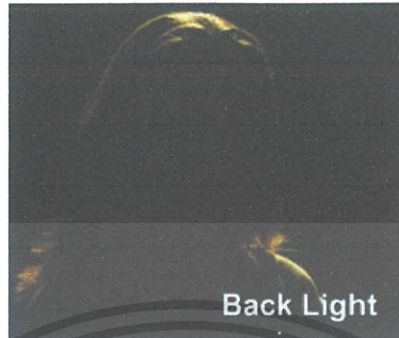

ภาพที่ 2.28 Fill Light

เมื่อเราถ่ายวิดีโอโดยใช้ Key Light อย่างเดียว ภาพที่ได้จะสื่อไปทางแนว dramatic เพราะเกิด deep shadow จำนวนมาก และจะเกิด contrast จำนวนมากบนใบหน้า วิธีแก้ไขเราจึงต้องใช้ Fill Light เป็นตัวช่วยเพื่อลดเงาที่เกิดขึ้นจากการใช้ Key Light การวางตำแหน่งของ Fill Light จะต้องระวังไม่ให้เกิดเงาบนใบหน้าเพิ่มขึ้นอีก ถ้าเกิดขึ้นแสดงว่ากำลังไฟที่เราใช้มีมากเกินไป อาจจะลดกำลังไฟของหลอดไฟลง หรืออาจจะเปลี่ยนตำแหน่งให้ไกลขึ้น หรือ Fill Light บางตัวจะมี dimmer ในตัวสามารถปรับลดกำลังไฟของแสงได้โดยที่อุณหภูมิของแสงไม่เปลี่ยน หรืออาจจะใช้อุปกรณ์ช่วยในการกระจายแสง (diffusion) เช่น เจล, หรือไฟบางประเภทสามารถใส่ soft box ได้ก็จะทำให้กำลังของแสงลดลงและแสงมีความนุ่มขึ้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3. Back Light

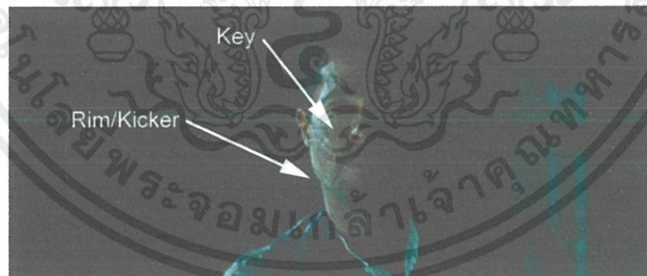

ภาพที่ 2.29 Back Light

Back Light จะทำให้เกิดแสงจากด้านหลังบริเวณริมหัวไหล่ ผมน เป็นการแยกวัตถุออกจาก background การวางตำแหน่งของ Back Light ให้วางอยู่ข้างหลังของวัตถุและปรับตำแหน่งให้ไฟอยู่สูงกว่าวัตถุและส่องทำมุมประมาณ 45 องศากับวัตถุมายังศีรษะ ไหล่ และหลัง

อุปกรณ์ไฟ Back Light ควรจะมี Barn door ช่วยในการควบคุมทิศทางของแสงที่ส่องลงไปยังวัตถุ ให้ส่องลงไปยังในตำแหน่งที่ต้องการโดยเฉพาะ และยังเป็น การป้องกันการเกิด Lens Flare

4.Kickers

ภาพที่ 2.30 Kicker Light

มีลักษณะคล้าย Back light แตกต่างกันตรงที่เพื่อเน้นความสวยงามของผมหหรือรูปร่าง (kicker Light) เป็นไฟที่เพิ่มเข้ามาอีกเพื่อเน้นเส้นผมหรือรูปร่างของวัตถุ เช่น โครงสร้างใบหน้า ให้เด่นชัดสวยงามเป็นธรรมชาติขึ้น ตำแหน่งไฟจะมาจกด้านหลังและด้านข้างของวัตถุ ประมาณ 3/4 เท่าของ Back light

5.Ambient

ภาพที่ 2.31 Ambient light

Ambient เป็นแหล่งแสงไม่มีทิศทาง แต่เป็นแสงที่ครอบคลุมบรรยากาศ ยกตัวอย่าง เช่น แสงจากดวงอาทิตย์ส่องแสงไปโดนชั้นบรรยากาศ ทำให้แสงนั้นกระจายไปทั่วท้องฟ้า มักใช้การสะท้อนจากแผ่นโพลีเอทิลีน อ้างอิงจาก (Charles G. Clarke, ASC, 1968)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 3

การพัฒนาบทภาพยนตร์

1.ประเด็นเรื่อง (Theme)

อย่าหลงเชื่อคำพูดและการกระทำของผู้อื่นจนขาดการพิจารณา ก่อน เพราะสุดท้ายจะย้อนกลับมาทำร้ายตัวเอง

2.ประโยคขยาย (Log line)

นักร้องสาวต้องการหาคนมารับหน้าที่นักร้องไนต์คลับต่อจากเธอ จึงเกิดการล่อลวงหญิงสาวที่เข้ามาสมัครงานใหม่ให้ตกหลุมพรางและอยู่รับความเจ็บปวดแทนเธอ

3.โครงเรื่อง (Plot)

ก้อยเข้ามาสมัครงานที่ไนต์คลับแห่งหนึ่งที่กรุงเทพมหานคร เธออยากเป็นนักร้อง แต่หนทางยังอีกยาวไกล เมื่อเสียเจ้าของร้านรับเธอเข้าทำงานเป็นเด็กนักร้องก็ไปก่อน ในความโชคร้ายก็ยังมีโชคดี เมื่อเสียให้ดาริมนักร้องสาวรุ่นพี่มาคอยแนะนำและสอนงานให้กับเธอ จึงเป็นโอกาสที่ทำให้ก้อยและดาริมนสนิทสนมกันมากขึ้น จนทำให้ทั้งสองมีความสัมพันธ์กันเกินที่น้องซึ้น ก่อนก้อยจะมารู้ตัวทีหลังว่า เธอต้องกับคนรักในอดีตของเธอ ดาริณอาสาเข้ามาช่วยแก้ปัญหาเรื่องนี้ โดยมีข้อเสนอให้ก้อยสวดยาทำแท้งในช่องคลอด ก้อยสองจิตสองใจอยู่นาน แต่สุดท้ายเธอก็ยอมสวดยาตามที่ดาริณบอก วันที่ก้อยแท้งลูกและเสียเลือดมากนั้นทำให้เธอฝันประหลาดว่าดาริณเป็นผีร้าย แต่นั่นก็เป็นเพียงแคฝัน หลังจากที่ถูกเพื่อนตัวเองจากอาการเจ็บปวด ก้อยกลับมาทำงานที่ไนต์คลับอีกครั้ง แต่เธอไม่พบดาริณว่ามาทำงาน วันที่ดาริณจากไปก้อยได้ขึ้นเป็นนักร้องไนต์คลับตามที่เธอฝันไว้ แต่เธอต้องแลกกับการโดนเสียเจ้าของไนต์คลับชื่นใจเพื่อแลกกับการได้เป็นนักร้อง เป็นเหตุผลเดียวกับที่ทำให้ดาริณหลอกลวงก้อยไว้เพื่อให้ก้อยอยู่เป็นนักร้องที่เจ็บซ้ำแทนที่นักร้องสาวรุ่นพี่ต่อไป

4. โครงเรื่องขยาย (Treatment)

Sequence A เปิดตัวละคร หญิงสาวเข้ามาสมัครงานที่ไนต์คลับแห่งหนึ่งย่านเขตเมืองของ กรุงเทพฯ หญิงสาวหน้าตาดีไม่มีพิษมีภัย กับใคร เธอเป็นหญิงสาวที่อายุน้อยที่สุดในไนต์คลับที่นั่นด้วย รูปร่างหน้าตาที่สวยไม่เหมือนเด็กต่างจังหวัด ทั่วๆไป เสียเจ้าของร้านจึงถูกโฉลกกับหญิงสาวตั้งแต่วันแรกที่เข้ามาสมัครงานหวังพึ่งพาประโยชน์จากตัวเธอ อยู่ไม่น้อยจึงเลี้ยงดูเธออย่างดี แถมยังให้นักร้องสาวรุ่นที่คนสนิทของเสียมาคอยดูแลเธอในฐานะเด็กใหม่ของ ไนต์คลับแห่งนี้สาวนักร้องรุ่นที่ไม่ได้ขัดอะไรเสีย และรับปากจะช่วยดูแลและแนะนำงานให้กับหญิงสาว

Sequence B นางเอกไม่ยอมให้เอา ภายในเวลาร่วมเดือนหญิงสาวและนักร้องสาวรุ่นที่เริ่มคุ้นเคยกันมากขึ้น เหมือนที่สาวคอยดูแล น้องสาวยามทุกซักร้อน วันนี้เองเป็นวันที่หญิงสาวมีอาการเมามากจากการเชียร์ริงค์ให้ลูกค้า หญิงสาวเริ่มไม่มีสติเท่าที่ควร เธอถูกลูกค้าที่หนักามลวนลามและจะให้ไปร่วมหลับนอนด้วย แต่หญิงสาวไม่ยอมไปกับลูกค้าด้วย ความไม่พอใจผู้ชายเป็นทุนเดิม ด้วยอาการเมา เธอจึงฝันสึกกับลูกค้าไม่ไหว ทางด้านนักร้องสาวรุ่นที่เห็นท่าที่ไม่ดีเลยเข้ามาช่วยหญิงสาวจากลูกค้าและบอกกับลูกค้าว่าเธอมาทำงานไม่ได้มาขายบริการ หญิงสาวตื่นมาในห้องของสาวรุ่นที่ เธอมีนงกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น สาวรุ่นที่เล่าเหตุการณ์ทุกอย่างให้เธอฟังถึงการเมาไม่ได้สติ หญิงสาวขอบคุณถึงน้ำใจของสาวรุ่นที่ที่ช่วยเธอจากลูกค้าที่หนักามคนนั้นไว้ เธอเริ่มรู้สึกดีกับสาวรุ่นที่อย่างที่ไม่เคยรู้สึกมาก่อน สาวรุ่นที่ทั้งเหมือนแม่และพี่สาวในเวลาเดียวกัน เรียกได้ว่า นักร้องสาวเป็นคนที่หญิงสาวไว้วางใจได้มากที่สุดไนต์คลับแห่งนี้ หลังจากนั้นหญิงสาวและสาวรุ่นที่ก็พัฒนา ความสัมพันธ์ของทั้งสองขึ้นเรื่อยๆ จนสนิทกันมากกว่าที่เคย ความสัมพันธ์ของทั้งสองคนนี้เข้าชายคนรักเลยทีเดียว ได้ในสายตาของหลายๆคนที่มองมา

Sequence C ความสัมพันธ์พัฒนาไปถึงขั้นเลสเบี้ยน และคืนนี้เป็นอีกคืนที่สาวรุ่นที่ช่วยหญิงสาวเอาไว้ แต่ไม่ได้ช่วยเพราะโดนลวนลามจากลูกค้าที่หนักาม แต่เพราะเธอหน้ามิดจนเป็นลมไป สาวรุ่นที่จึงพาหญิงสาวไปพักที่ห้องส่วนตัวของเธอที่หลังร้าน พักหลังๆมานี้ หญิงสาวเริ่มมีอาการหน้ามิดอยู่บ่อยๆ อย่างเห็นได้ชัดจนสาวรุ่นที่ทักขึ้น เมื่อหญิงสาวรู้สึกตัว เธอจึงบอกอาการ ที่เธอเป็นให้สาวรุ่นที่ฟัง จากการคาดการณ์สาวรุ่นที่จึงให้ความคิดเห็นว่าเธอท้อง หญิงสาวเจิบไปสั๊กพักก่อน ยอมพูดความจริงออกมาว่า เธอได้มีสัมพันธ์กับผู้ชายคนหนึ่งซึ่งหญิงสาวเองยอมรับว่าเธอรักเขา แต่แล้วเธอก็ มารู้ทีหลังว่าชายคนนั้นมีลูกเมียแล้ว เธอจึงตัดสินใจหนีชายคนนั้นเข้ามาในกรุงเทพฯ สาวรุ่นที่รับฟังและได้แต่ ปลอบเธอก่อนพูดอาสาจะช่วยเธอหาทางออกเอง คืนเดียวกันนั้นเองหญิงสาวเสียใจอย่างมากเมื่อที่ตรวจครรภ์ บอกว่าเธอท้อง

ตามความคาดการของสาวรุ่นพี่ สาวรุ่นพี่ปลอมประโลมเธอจนทำให้คืนนั้นทั้งสองมี ความสัมพันธ์กัน แบบผู้หญิงกับผู้หญิง

Sequence D ตัดสินใจทำหรือไม่ทำ เช้าวันต่อมาหลังจากที่ทั้งสองคนมีสัมพันธ์กัน สาวรุ่นพี่ เสนอวิธีการที่จะกำจัดเด็กออกให้กับหญิงสาว โดนการกินยาขับเลือด เธออธิบายถึงเหตุผลที่หญิงสาวควร กำจัดเด็กในท้องออกไปซะ สาวรุ่นพี่หัวนล่อมอ้าง ต่างๆนานาว่า “หากเธอต้องการจะมีลูกเธอค่อยไปหา ผู้ชายดีๆท้องด้วยก็ได้อย่าเสียเวลาเลย” ถ้าปล่อยให้ท้องโตกว่านี้ก็จะเอาออกยาก แล้วถ้าเด็กออกมาเธอมี ปัญหาเลี้ยงไหม และสาวรุ่นพี่ยังอ้างต่ออีกว่าเสีย กาลังคิดที่จะ เชียร์หญิงสาวให้ขึ้นเป็นนักร้องคนใหม่ใน ไม่ช้า อย่างที่ตอนมาสมัครงานเธอบอกไว้ไงว่าอยากเป็นนักร้องสาว รุ่นพี่บอก หญิงสาวรับฟังอย่างสองจิต สองใจ ใจหนึ่งเธอกลัวกับการตัดสินใจอีกใจหนึ่งเธอก็เห็นด้วยกับคำพูด ของสาวรุ่นพี่ หญิงสาวไม่ได้ตกลงว่าจะทำแท้งหรือไม่ทำ เธอรีบไปสั๊กพักก่อนหยิบกระเป๋าและเดินออกจาก ห้องแต่งตัวของสาวรุ่นพี่ไป

Sequence E ตัดสินใจทำแท้ง หญิงสาวหลังจากคิดไตร่ตรองอยู่นาน เธอก็กลับไปหาสาวรุ่นพี่ อีกครั้งที่ห้องพักส่วนตัว พร้อมเผยแพร่ ตัดสินใจออกไปว่า “เธออยากกินยาขับเลือด” สาวรุ่นพี่จึงตอบ กลับไปว่า “เธอคิดไม่ผิดแล้ว” สาวรุ่นพี่ให้เธอ รอสั๊กพักก่อนกลับมาพร้อมกับยาขับเลือดขวดใหญ่ น้ำาตา หญิงสาวไหลเอ่อออกมาสองข้างแก้มพรางสบตาสาว รุ่นพี่ในมือถือแก้วน้ำ ใสยาขับเลือด หญิงสาวหลับตา สุดลมหายใจเหือกใหญ่ก่อนกระดกยาลงคอไปจนหมดแก้ว สาวรุ่นพี่ลูบหัวเธอเบาๆและบอกว่าให้นอน หลับพักผ่อนซะ พอเธอตื่นมาทุกอย่างก็จะเป็นปกติ (Dream scene) หญิงสาวตื่นขึ้นมาจากความ เจ็บปวดเพราะการเสียเลือดด้วยใบหน้าซีดเซียว ระหว่างขาของเธอเต็ม ไปด้วยเลือด เธอมองหาสาวรุ่น พี่ว่าไปไหน ก่อนเดินไปที่ห้องน้ำาตรงที่หญิงสาวตกเลือด ตรงหน้า หญิงสาวเห็น สาวรุ่นพี่กำลังนั่งยองๆ ทำท่าเหมือนเก็บอะไรอยู่ หญิงสาวเอ่ยปากถามว่าทำอะไร สาวรุ่นพี่ตอบกลับมาว่า “กำลังจัดการลูก ของเธออยู่” หญิงสาวเดินเข้าไปใกล้ขึ้นอีกเธอก็กลับต้องกรี๊ดร้องออกมาสุดเสียงเมื่อเธอเห็น สาวรุ่น พี่กำลังก้มหน้าก้มตากินเศษก้อนเลือดที่ร่างกายของหญิงสาวขับออกมา หญิงสาวกรี๊ดร้องออกมา สุดเสียงด้วยความตกใจ ทันใดนั้นสาวรุ่นพี่ก็เขย่าตัวหญิงสาวอย่างแรงพร้อมกับเรียกชื่อเธอ หญิงสาวลืมตา เบิกกว้างขึ้นมอง สาวรุ่นพี่ด้วยท่าทีที่แปลกไปเธอวิ่งไปดูที่ห้องน้ำาปรากฏว่าไม่มีภาพสาวรุ่นพี่ก้มหน้าก้มตา กินก้อนเลือดอย่างที่ เธอเห็นเมื่อก่อนหน้านี้ หญิงสาวจึงกระโจนเข้ามาสวนกอดสาวรุ่นพี่อย่างแรงและ บอกว่าเธอฝันร้าย และมัน เหมือนจริงมากจนเธอแทบจะแยกมันไม่ออก สาวรุ่นพี่ปลอมเธอเบาๆว่าทุก อย่างเรียบร้อยมันกำลังจะดีขึ้นและ พรางบอกให้หญิงสาวพักผ่อนจนกว่าจะหาย ทางสาวรุ่นพี่เธอจะเป็น ธุระช่วยล้างานบอกเสียให้เอง สาวรุ่นพี่ยิ้ม รอยยิ้มแฝงเลศนัยเบาๆก่อนหญิงสาวหลับไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Sequence F สาวรุ่นพี่หายไปไหน หลังจากที่หญิงสาวพักฟื้นรวมเป็นอาทิตย์ เธอกลับมาทำงานอีกครั้งแต่ที่แปลกไปก็คือ ตั้งแต่เธอเดิน เข้าร้านมานั้น เธอยังไม่เจอกับสาวรุ่นพี่เลย หญิงสาวกะว่าจะไปหาที่ห้องแต่งตัวแต่ก็ไม่เจอ ข้าวของของสาวรุ่น พี่ที่เคยวางเรียงอยู่นั้นก็ถูกเก็บออกไป เธอจึงไปถามกับสาวนั่งเครื่องรุ่นพี่อีกคนว่าเห็นนักร้องสาวรุ่นพี่หรือไม่ สาวนั่งเครื่องตอบกับไปว่า “นักร้องสาวเก็บข้าวของออกจากร้านไปแล้วเห็นเขาวางกันว่าเธอหนีไปไหนโดนเสีย บังคับขึ้นใจหลายครั้งแล้ว” หญิงสาวจึงตัดสินใจไปถามไถ่เรื่องนักร้องสาวรุ่นพี่กับเสีย หญิงสาวยังไม่ทันอ้าปาก ถามเสียก็พูดขึ้นมาว่า “นักร้องสาวรุ่นพี่เสียใจไม่เชื่อ เจอตัวเธอก็ดีแล้ววันนี้ขึ้นร้องเพลงแทนพี่สาวของเธอด้วย” หญิงสาวไม่ได้โต้ตอบอะไรกับเสียไปเธอพยักหน้าและเดินถอยหลังเข้าๆออกจากห้องเสียไป ในใจหญิงสาวได้แต่ นึกย้อนว่าพี่สาวที่แสนดีของเธอหายไปไหน หญิงสาวขึ้นร้องเพลงเป็นดาวเด่นคนต่อไปในไนต์คลับแห่งนี้ ทันทีที่เธอร้องเพลงจบ ลูกค้ายกขึ้น ปรบมือให้กับนั น้าเสียงที่ไพเราะของเธอ หญิงสาวเดินออกจากเวทีไป เสียรอรับหญิงสาวอยู่ข้างล่างพรางเอามือ โอบไหล่หญิงสาว และพูดว่าจะปั้นให้หญิงสาวดังกว่านักร้องคนไหนที่ไนต์คลับที่นี่เคยมีมาพร้อมชมถึงเสียงร้อง ขอเธอต่างๆนานา หญิงสาวน้ำ าดตาไหลเบาๆหูทวนลมไม่ได้ยินเสียงใดๆที่ออกจากปากเสีย เสียพาหญิงสาวไปส่ง ที่ห้องแต่งตัว ก่อนใช้โอกาสที่อยู่สองต่อสองลวนลามหญิงสาว ทำที่หญิงสาวในตอนนี้นั้นนิ่งเป็นหินยินยอมให้ เสียลวนลามโดนไม่มีที่ท้าวว่าจะขัดขึ้นใดๆ

5. บทภาพยนตร์ (Screenplay)

บทภาพยนตร์ฉบับสมบูรณ์

Scene 0 ภายนอก/ตรอกข้างไนต์คลับ/ช่วงเย็น

ก้อย หญิงสาวต่างจังหวัดเข้ามาสมัครหางานทำที่ไนต์คลับแห่งหนึ่งย่านเขตเมืองของกรุงเทพฯ เธอเดินด้อมๆมองๆอยู่หน้าผับ SALIVA ที่ปิดประกาศรับสมัครงานอยู่หน้าร้าน ก่อนที่ก้อยจะเดินเข้าไปถามหญิงสาวที่ยืนสูบบุหรี่และคุยโทรศัพท์อยู่ข้างๆร้าน

ก้อยได้พบกับสาวนั่งเครื่องคนนึง หน้าตาดีจริงเคียดียนคุยโทรศัพท์เป็นภาษาอีสาน เกี่ยวกับเรื่องส่งเสียเงินกับไปที่บ้าน ก้อยรอจังหวะที่หญิงสาววางสายลง และทันใดนั้นก้อยก็เริ่มเข้าไปสวัสดีและเริ่มถามไถ่เรื่องการรับสมัครพนักงานใหม่ของที่ร้าน

สาวนั่งเครื่อง

เดี่ยว ข่อยสิส่งให้อยู่เด้ออแม่ ยับบ่ เขาวางเลย เฮ็ดงานเบ็ดชุมมือ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

อึพ้อ เป็นเป็นจ้งได้ ว่าเพิ่นแน่ตี๋ ออย่าเมาหลาย ข่อยบมีเงินสิส่งให้ละเด้อ หัดเก็บแน

ก้อยรอจ้งหะที่สาวนังดริ้งจะว่างโทรศัพท์ เพื่อสอบถามเกี่ยวกับการรับสมัครงาน

ก้อย

สวัสดีค่ะ พี่ คือหนูจะมาสมัครงานที่ร้าน ต้องไปตรงไหนคะ

หญิงสาวดูท่าทางเก๋ๆ กางๆ ไม้รู้จะไปตรงไหนดี

สาวนังดริ้งค์

เดินไปถามทางานเอาละเสียในร้านเอนั้น ตรงนี้ไม่มีหรอก

สาวนังดริ้งค์ว่างท่ามอ้งก้อยตั้งแต่หัวจรดเท้า ก่อนสาวนังดริ้งค์จะชี้ให้ก้อยเดินเข้าไปในร้าน ก่อนจะเจอเสียและดานั่งอยู่ ก้อยไหว้ขอบคุณและเดินเข้าไปหาเสียเจ้าของร้าน

Scene 1 ภายใน/ไนต์คลับ/กลางคืน

ก้อยหญิงสาวเปิดประตูเข้ามาภายในไนต์คลับ เธอกวาดสายตาไปรอบๆ ก่อนจะเดินไปที่เคาน์เตอร์ที่เสียเจ้าของร้านนั่งอยู่ ซึ่งข้างๆ เสียนั้นมีหญิงสาวนั่งอยู่ข้างๆ

ตัวก้อยเองเป็นหญิงสาวหน้าตาดีไม่มีพิษมีภัยกับใคร เธอเป็นหญิงสาวที่อายุน้อยที่สุดในไนต์คลับก็ว่าได้ ด้วยรูปร่างหน้าตาที่สะสวยไม่เหมือนเด็กต่างจังหวัดทั่วไป เสียเจ้าของร้านจึงถูกโฉลกกับหญิงสาวตั้งแต่วันแรกที่เข้ามาสมัครงานหวังพึ่งพาประโยชน์จากตัวเธออยู่ไม่น้อยจึงเลี้ยงดูเธออย่างดี แถมยังให้ ดารินนักร้องสาวรุ่นพี่ รูปร่างหน้าตาสะสวย มาดเจียบขริม พุดน้อย คนสนิทของเสียมากอดดูแลเธอในฐานะเด็กใหม่ของไนต์คลับแห่งนี้ ดารินสาวนักร้องรุ่นพี่ไม่ได้ขัดอะไรเสียและรับปากจะช่วยดูแลและแนะนำงานให้กับหญิงสาว

ก้อย

สวัสดีค่ะ คือหนูจะมาขอสมัครงานที่นี่ค่ะ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หญิงสาวยกมือไหว้เสียอย่างอ่อนน้อมถ่อมตน

เสีย

ชื่ออะไรอะไรล่ะเรา มาสมัครตำแหน่งอะไร

เสียมองด้วยสายตาเจ้าเล่ห์ ในมือถือแก้วเหล้าพลาวย้อนถ้ามก้อย

ก้อย

คือหนูชื่อ ก้อย ค่ะ อยากสมัครเป็นนักร้องค่ะ

น้ำเสียงของก้อยตอบไปแบบกล้าๆกลัวๆ

เสียยิ้มเยาะก่อนพูดย้อนก้อย

เสีย

แล้วร้องเพลงได้หรือ ลองดู ลองร้องเลย

เสียพูดด้วยน้ำเสียงและท่าทางไม่เชื่อมั่นว่าหญิงสาวจะร้องเพลงได้ พลาญพุดยุงให้หญิงสาวร้องเพลงออกมา เพราะเธอทำที่ท่าว่าไม่กล้าร้องเพลงต่อหน้าเสีย

ก้อย

หญิงสาวจึงค่อยๆร้องเพลงที่มั่นใจสักหนึ่งท่อนให้เสียฟัง น้ำเสียงของก้อยออกจะสั่นเครือในตอนแรก พลาญมองหน้าเสียด้วยสายตาที่ไม่มั่นใจสักเท่าไร และจึงค่อยๆเอ่ยปากร้องเพลงออกมา

ดึกลับดับแสง แอบแฝงในฟ้าราตรี

ส่งกลิ่นอบอวลป่วนในหัวใจ ให้เกินข่มตา

ขาวราวดวงเดือน เลื่อนลอยกันลงมา

จากบนนภา กลายเป็นดอกไม้ราตรี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กลืนทวนชวนหอม ลอยหายไปไหนแสนไกล
 ดั่งดวงดอกไม้ เจ้าส่งสายใยถึงใครอีกคน
 ที่ลับลาไป ทิ้งให้ราตรีหม่น
 ดุจดั่งหัวใจ ของคนที่เด็ดเจ้ามา... (รอมเพลง)

เสี้ย

เสี้ยดีเหมือนกันนี่ แต่ฉันยังให้เธอขึ้นเวทีไม่ได้หรอก ของแบบนี้มันก็ต้องฝึกหัดกัน
 ก่อน ระหว่างนี้เธอก็เชียร์ลูกค้าขายตรงค์ไปก่อนแล้วกัน เดี๋ยวจะให้ดารินช่วยสอนงานเธอ

เสี้ยหันไปพูดกับดาสาวสวยที่เป็นนักร้องประจำไนต์คลับแห่งนี้ เสี้ยเอามือพลาจโอบไหล่ดาและแนะนำ
 ก้อยให้รู้จักกับดา ก้อยยกมือไหว้ดาสาวรุ่นพี่ ดาเองก็รับไหว้แต่ไม่ได้พูดอะไรนอกจาก

ดาริน

สวัสดีจ๊ะ เรียก พี่ดา และกันนะ

ก้อย

คะพี่ดา

ดารินรับไหว้ด้วยสีหน้าไม่บ่งบอกที่อารมณ์ใดๆ เธอเพียงแค่มุมที่มุมปากเล็กน้อย

ตัดไป

Scene 2 ภายในไนต์คลับ/กลางคืน (montage)

ภายในเวลาร่วมเดือนก้อยและดารินนักร้องสาวรุ่นพี่เริ่มคุ้นเคยกันมากขึ้น เหมือนที่สาวค้อย
 ดูแลน้องสาวยามทุกซักร้อน ค้อยถามไถ่สารทุกข์สุขดิบกันอยู่เสมอ เดินกลับที่พักด้วยกันสองคน ซึ่กับข้าว
 มาเผื่อกันอยู่เสมอ ทั้งสองดูสนิทกันมากขึ้นภายในเวลาอันรวดเร็ว

บรรยายกาศขณะก้อยทำงานภายในร้าน

-ดาช่วยก้อยแต่งหน้า

*ทำให้ดูมีการเปลี่ยนแปลงของเวลา

ตัดไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Scene 3 ภายใน/ในตลับ/กลางคืน

วันนี้เป็นวันที่ก้อยมีอาการเมามากจากการเชียร์ดริงค์ให้ลูกค้ำมากกว่าทุกวัน เพราะลูกค้ำต้องการหอมเหล้าเธอและพาก้อยไปด้วย ก้อยเริ่มไม่มีสติเท่าที่ควร เธอถูกลูกค้ำที่นกลวนลามและจะพาไปร่วมหลับนอนด้วย แต่หญิงสาวไม่ยอมไปกับลูกค้ำด้วยจึงเกิดการชดชืน เพราะความไม่พอใจผู้ชายเป็นทุนเดิมแต่เธอต้องฝืนทำงานเป็นสาวนั่งดริงค์ด้วยความว่าเธอไม่รู้จะไปทำงานที่ไหนแล้ว เพราะเดี๋ยวนี้งานต่างๆมักใช้วุฒิการศึกษาค่อนข้างสูง และด้วยอาการเมามากเธอจึงฝืนสู้กับลูกค้ำไม่ไหว ทางด้านดานักร้องสาวรุ่นพี่ที่มองลงมาจากเวทีเห็นท่าที่ไม่ดีเลยเข้ามาช่วยก้อยจากลูกค้ำ และดวยยืนจ้องลูกค้ำที่กำลังทำท่าทำทางไม่เหมาะสมใส่เธอและก้อยอยู่สักพักก่อนที่ลูกค้ำจะโดนลูกน้องเสี่ยลากออกไป

ก้อยนั่งเมา ต้มเหล้าที่ลูกค้ำยกให้ดื่ม ลูกค้ำพยายามลวนลามเธอ ก้อยได้แต่ปัดมือออกและเริ่มถอยตัวออกห่าง ลูกค้ำโอบไหล่เธอและพยายามไม่ให้ขยับไปไหน

ลูกค้ำ

ไปกับเฮียนะ เดี่ยวเฮียพาไปนั่งรถเล่น

ก้อยพยายามเกาะมือของลูกค้ำออกจากไหล่ แต่ก็ไม่เป็นผลก้อยยังสะบัดแขนออกลูกค้ำยืมกำแขนก้อยแน่นขึ้น

ก้อย

เดี๋ยวเฮียกินแก้วอีกนะคะ แล้วก้อยจะไปนั่งรถด้วย

ลูกค้ำ

เฮียกินเยอะแล้วนะ ไปเถอะตอนนี้เลยนะ

ก้อย

เฮียรอก้อยเลิกงานก่อนนะ เดี่ยวโดนเสี่ยว่า

ลูกค้ำเริ่มมีอาการเมาจนควบคุมสติตัวเองไม่ได้ จนทำให้เริ่มมีอาการโมโหขึ้นอย่างชัดเจน ก้อยนั้นก็มีอาการเมาไม่ต่างไปจากลูกค้ำ

ลูกค้า
ลุกขึ้น ไม่ลงไม่รอแมงแล้ว

ลูกค้าจะพาก้อยไปด้วยให้ได้ และพยายามจุดมือก้อยให้ลุกขึ้น

คารินจากที่คอยมองอยู่บนเวทีก็เริ่มมีสีหน้าไม่พอใจ ก่อนจะเดินลงจากเวทีมาทางโต๊ะลูกค้าที่นั่งอยู่กับก้อย ดากระชากแขนของลูกค้าที่กำลังโอบก้อยอยู่

ดา
ปล่อย!
ดาได้ตอบไปด้วยสีหน้าราบเรียบ แผงสายตาที่ดูตัน แต่ลูกค้ากลับไม่ยอมรับฟัง

ลูกค้า
มีหน้าที่ร้องเพลงก็ไปอยู่บนเวทีสิไป มายืนอะไรตรงนี้ อิก้อยเด็กกู
ลูกค้าพูดปกความเมา ในปากคละคลุ้งเต็มไปด้วยกลิ่นเหล้า

ดา
บอกให้ปล่อย
ดาพูดด้วยน้ำเสียงที่หนักแน่นขึ้น และจับข้อมือก้อยไว้ดึงกลับมาทางฝั่งเธอเอง จึงทำให้ไม่สบอารมณ์ของลูกค้าจนเริ่มเกิดบันดาลโทสะขึ้น

ลูกค้า
นั่งนี้ มีงอยู่ดีดีไม่ชอบใช้ใหม่ เสือกตีนกนะ

ลูกค้าโมโหพลาถด่าดาแรงขึ้น ง้างมือขึ้นจะตบดา แต่ดาเองก็ยังมีมอคงค้อนลูกค้าอย่างไม่ละสายตา สายตาของดาที่มอคงลูกค้านั้นช่างเยือกเย็นและน่ากลัว ลูกค้าพอสบตาดดาเข้าก็พินมีสติขึ้น เกิดกลัวสายตาของหญิงสาว ทนได้นั้นเสียก็เข้ามา

เสี

ใจเย็นก่อน ออกไปคุยข้างนอกดีกว่าไหมครับ

เสีพูดพลาถตั้งแขนดาให้ไปอยู่ด้านหลังและสั่งให้ลูกน้องเอาตัวลูกค้าที่นงามออกไปนอกร้าน ลูกค้าโดนลูกน้องเสีลากออกไปโดยไม่เสียงซึกคำ

ตัดไป

Scene 4 ภายใน/ในตลับ(ห้องแต่งตัว)/กลางคืน

ก้อยช่วยดูความเรียบร้อยของเสื้อผ้าให้กับดา และกำลังช่วยดาแต่งตัวก่อนขึ้นแสดง ดาให้ก้อยช่วยรูดซิบข้างหลังชุดเดรส สายตาของก้อย ค่อยๆมองไล่ตามซิบที่ถูกรูดขึ้นอย่างช้าๆ ราวกับโดนมนต์สะกด ก้อยเอามือค่อยๆลูบไล่ไปตามบ่าและหลังของดา ก่อนจะมีสติขึ้นด้วยเสียงของดาที่พูดขึ้น

ดา

ขอบใจจะ

หลังจากพูดจบ ดาก็เดินออกจากห้องแต่งตัวไป เหลือเพียงก้อยที่ยืนอยู่ในห้องนั้น ก้อยเองเห็นว่าดาไม่อยู่ในห้องแล้ว จึงเดินไปที่โต๊ะเครื่องแป้งก้อยส่องกระจกมองซ้ายที่ขวาที่ ก่อนจะหยิบลิปสติกเนื้อสีแดงสดของดาขึ้นมาทาลงบนริมฝีปากและเดินออกจากห้องไปทำงานตามเดิม

Scene 4.1 ภายใน/ในตลับ(เวที)/กลางคืน

ดาขึ้นร้องเพลงอยู่บนเวที น้ำเสียงของดาไพเราะมาก ลูกค้าที่กำลังฟังเพลงอยู่นั้นเหมือนถูกมนต์สะกดให้จับจ้องสายตามาที่ดาเพียงผู้เดียว รวมทั้งก้อยที่กำลังนั่งเชียร์ตรีงค์ก็ให้ลูกค้าอยู่ที่ต้องหยุดสายตามองที่ดาโดยไม่ละสายตาไปไหนเลย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ดา

เหลือทิ้งไว้ เพียงแต่ความหลัง
กับชีวิต ที่อ้างว่างเดียวดาย
แคว้งคว้างและทุกข์ทน สับสนจนไร้จุดหมาย
ไม่มีใคร ไม่มีใคร

เหลือทิ้งไว้ เพียงแต่ตัวฉัน
***อยู่กับความฝัน ที่ต้องพังทลาย
ฝันไว้เสียสวยงาม แต่แล้วมันก็ผ่านไป
ผ่านไปเหมือนสายลม ที่ไร้ร่องรอย
* ไม่มีใคร ไม่เหลือใคร สิ่งที่เคยไป มันกลับเลื่อนลอย
ได้แต่รอคอย คนที่จากไป
นั่งมองเงา มองอย่างเหงาใจ ก็ไม่รู้ว่า นานอีกเท่าไร
กว่าสิ่งที่เสียไปจะกลับมา
ความทรงจำ มันช่างปวดร้าว
เมื่อมีความเหงา คอยทิ่มแทงหัวใจ
หลงเหลือแค่น้ำตา ที่เหมือนไหลมาไม่ขาดสาย
กับสิ่งที่ฝังใจ ไม่อาจลืม

ตัดไป

Scene 4.2 ภายใน/ในตึกคลับ/กลางคืน

ทันทีที่ดาร์องเพลงจบก็ลุกขึ้นจากที่นั่งข้างลูกค้ำ เดินถือดอกกุหลาบสีแดงเตรียมไว้ให้ดา เพื่อเป็นการบ่งบอกถึงคำขอบคุณอย่างสุดซึ้งในวันที่ดาได้ช่วยเธอจากลูกค้ำเมาเหล้าคีนก่อนนั้น ก้อยเดินมาหาดาที่หลังเวทีเพียงต้องการจะมาชื่นชมดาว่าเสียงร้องของเธอไพเราะจับใจพร้อมกับคำขอบคุณเล็กๆ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

และคืนนี้เป็นอีกคืนที่สาวรุ่นที่ช่วยหญิงสาวเอาไว้ เพราะก้อยหน้ามีตจนเป็นลมไป ดาจึงพาก้อยไปพักที่ห้องแต่ตัวของเธอที่หลังร้าน

ก้อย

พี่ดา ร้องเพลงเพราะมากเลยนะคะ ลูกค้าชอบกันใหญ่เลย
หลังจากที่ก้อยพูดจบ เธอจึงยื่นดอกกุหลาบสีแดงให้กับดาและพูดขึ้นว่า

ก้อย

และนี่ดอกไม้ แทนคำขอบคุณที่พี่ดาช่วยก้อยไว้ในคืนนั้นค่ะ

ดายิ้มเพียงเล็กน้อยเพื่อเป็นการตอบกลับสำหรับความขอบคุณ และเธอมีรับดอกไม้มาจากก้อย

ดา

เออเนี่ย ขึ้นมาช่วยพี่ถอดชุดหน่อยสิ

ดาขอให้ก้อยมาช่วยถอดชุดเดรสที่เธอกำลังใส่อยู่

ก้อย

ได้ค่ะ เตียวก้อยช่วยขึ้นไป

ทันทีที่ก้อยตอบตกลงและเธอกำลังจะเดินมาดาไป ก้อยมีอาการเวียนหัวและหน้ามืด ก้อยเริ่มทรงตัวไม่อยู่ เธอหน้ามืดและเป็นลมล้มลงไป ดาที่กำลังเดินออกหน้าไปก่อนนั้นได้ยินเสียงล้มลงถึงกลับต้องให้มามองและเดินกลับมาหา

ดา

ก้อยๆ เป็นอะไรไป ลูกไหมมี๊ ได้ยินเสียงฉันทรีเปล่า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ดาตกใจอย่างมากรีบพาก้อยลุกขึ้นและพาไปพักที่ห้องแต่งตัวของดาเอง ดาสังเกตเห็นพักหลังๆมานี้ก้อยเริ่มมีอาการหน้ามืดอยู่บ่อยๆอย่างเห็นได้ชัด จนมาถึงวันนี้ก้อยไม่ใช่แค่หน้ามืดแต่กลับเป็นลมล้มลงไป

ตัดไป

Scene 5 ภายในไนต์คลับ(ห้องแต่งตัว)/กลางคืน

ดาพาก้อยมาถึงที่ห้องแต่งตัวเธอรีบหายาตาม มาให้ก้อยดม และช่วยปลดชุดออกอย่างรวดเร็วเพราะกลัวว่าก้อยจะเป็นลมหนักไป พักหลังๆมานี้ก้อยเริ่มมีอาการหน้ามืดอยู่บ่อยๆอย่างเห็นได้ชัด จนดาตกใจ เมื่อก้อยรู้สึกตัว เธอจึงบอกอาการที่เธอเป็นให้ดาสาวรุ่นพี่ฟัง จากการคาดการณ์ของดาเธอให้ความคิดเห็นว่าง้อยท้อง ก้อยรีบไปสักพักก่อนยอมพูดความจริงออกมาว่า เธอได้มีสัมพันธ์กับผู้ชายคนหนึ่งซึ่งก้อยเองยอมรับว่าเธอรักเขา แต่แล้วก้อยก็มาอยู่ที่หลังว่าชายคนนั้นมีลูกมีเมียแล้ว ก้อยจึงตัดสินใจหนีชายคนนั้นเข้ามาในกรุงเทพ ดารับฟังและได้แต่ปลอบก้อยก่อนพูดอาสาจะช่วยก้อยหาทางออกเอง คินเดียวกันนั้นเองก้อยเสียใจอย่างมากเมื่อที่ตรวจครรภ์บอกว่าเธอท้องตามความคาดการณ์ของดา ดาปลอบประโลมก้อยจนทำให้คินนั้นทั้งสองมีความสัมพันธ์กันแบบผู้หญิงกับผู้หญิง

ดา

ก้อย

ดาเอายาตามให้ก้อยดมเป็นพักๆ สลับกับเอาพัดค่อยๆพัดให้ก้อย ก้อยค่อยๆลืมตาขึ้น พบว่าดาอยู่ตรงหน้า ดาจึงเอ่ยปากถามอย่างรวดเร็ว

ดา

ช่วงนี้เป็นอะไร เห็นหน้ามืดอยู่บ่อยๆ

ก้อย

ไม่รู้เหมือนกันพี่ ช่วงนี้ชอบเวียนหัว พระอืดพระอมง่าย จนมันทำให้หน้ามืดนี้แหละ

ดา

ก้อยกินข้าวบ้างหรือเปล่า

ก้อย

กินนะพี แต่บางอย่างก็รู้สึกว่ามันกินยากขึ้น

ดาเงียบไปสักพัก เหมือนครุ่นคิดอะไรอยู่ก่อนถามขึ้นว่า

ดา

แกเคยไปนอนกับลูกค้ำมั๊ย

ก้อย

ทำไมพี่ถามแบบนั้น

ก้อยสงสัยว่าทำไมดาถึงถามแบบนั้น สีหน้าก้อยเป็นกังวลอย่างเห็นได้ชัด

ดา

ตอบๆมาเถอะ

ดาทำเสียงขรมขึ้นเพื่อต้องการคำตอบจากก้อย แต่ก้อยก็รีบตอบทันทีหลังจากที่ดาพูด

ก้อย

ไม่เคยพี ก้อยไม่เคยไปนอนกับลูกค้ำ

ดา

ก้อย นี่มันเป็นอาการของคนท้องนะ ถ้าก้อยไม่เคยนอนกับลูกค้ำ แล้วจะ

ดาพูดจบก้อยก็พูดสวนขึ้นมาอย่างเย็นชา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ก้อย

ถ้าท้องก็คงไม่แปลกหรอก

ดาหันมามองหน้าก้อยทันที

ก้อย

ก่อนมาอยู่ที่นี่ เคยคบอยู่กับผู้ชายคนนึงประมาณสี่เดือนได้ ก้อยรักเขามาก เขาก็
รักก้อยแหละมั้ง

ก้อยพูดปนยิ้มเบาๆ แล้วเธอก็เสียบไป ดารอฟังคำที่ก้อยจะพูดต่อไปอย่างไม่ละสายตา

ก้อย

จนก้อยก็ไปเห็นเขาอยู่กับลูกเมียของเขา แทบจะไม่เชื่อสายตาตัวเองเลยนะพี่ แต่
มันชัดเจนมาก ตอนที่เขาบอกกับก้อยเองว่าเด็กกับผู้หญิงคนนั้น คือลูกเมียของเขา

ก้อยพูดเหมือนไม่รู้สึกละอะไร เธอเล่าให้ดาฟังด้วยท่าทางที่เย็นชาคำพูดปนตลก

ก้อย

ถ้าท้องก็ไม่แปลกหรอก เพราะมันได้ก้อยแล้ว

จากสีหน้าของก้อยที่เย็นชาคำพูดปนตลก ก้อยเสียบลงน้ำตาก็ไหลออกมาเบาๆ ก้อยพยายามเก็บ
อาการให้ได้มากที่สุด เธอไม่พุ่มพวยเลย ดาจากที่นั่งฟังอยู่นานก็เดินไปหยิบที่ตรวจครรภ์ในลิ้นชักโต๊ะ
เครื่องแป้งยื่นให้ก้อย

ดา

อะ เอะไปตรวจเลย ตรวจให้รู้เลย

ก้อยรับไว้แล้วมองหน้าตา ดาพยักหน้าเป็นเชิงว่าไปตรวจเลย ก้อยนั่งมองที่ตรวจครรภ์ แล้วเธอก็เดินเข้าห้องน้ำไป

ตัดไป

Scene 5.1 ภายใน/ในตึกคลับ(ห้องแต่งตัว)/กลางคืน

ดาร์ก้อยอยู่ที่เดิมอย่างใจเย็น ในมือพลาจิสบูหรือสูบ ยืนรอคำตอบจากที่ตรวจครรภ์ที่เธอยืนให้ก้อยไป เพียงไม่นานก้อยเดินกลับมาพร้อมกลับที่ตรวจครรภ์ ระบุแถบสีแดงสองขีดนั้นซึ่งทำให้ก้อยเดินหน้าเสร้าน้ำตาตกกลับมาหาตา ก้อยท้องจริงๆตามที่คาดไว้ ก้อยได้แต่ร้องไห้ไม่พูดจากับตาเลย

ก้อยร้องไห้สะอึกสะอื้นโดยไม่มีที่ท่าว่าจะหยุดร้องง่ายๆ ตาให้ก้อยนั่งลงที่โซฟา ตาทั้งจับมือทั้งลูบหลังเช็ดน้ำตาให้ก็แล้ว ก้อยก็ไม่มีที่ท่าว่าจะหยุดร้อง ดากอดปलอบเธอแต่ก้อยก็ยังน้ำตาไหลออกมาไม่หยุด จนตาเองต้องจูบลงที่ปากก้อยเพื่อหวังให้เธอหยุดร้อง ก้อยค่อยๆหยุดร้องเหมือนสติของเธอกลับมา และก้อยก็สนใจแต่ตาที่อยู่ตรงหน้าเธอ ทั้งสองคนต่างปล่อยตัวปล่อยใจไป ทำให้ในคืนนี้เธอทั้งสองก็มีความสัมพันธ์กันแบบผู้หญิงกับผู้หญิง

ตาไม่รอช้าการจูบปากกับก้อยในครั้งนี้ ไม่ได้จูบเพื่อเรียกสติก้อยเพียงอย่างเดียว แต่ตาต้องการที่จะถ่ายหอดวิญญาณผีกระสือให้เข้าไปสู่ร่างกายของก้อย ผ่านทางน้ำลายที่ตาจูบกับก้อย

ตัดไป

Scene 5.2 ภายใน/ห้องมีด/กลางคืน *part ตาในอดีต (ตัดสลับกับScene 5.1)

ตานั่งอยู่ในห้องมีดสีดำ มีไฟสีแดงกระพริบเป็นระยะๆ(แสงไฟผีกระสือ) นั่งพนมมือจูดรูปกำลังภาวณา ปากภาวณาพรึมพรำต่างๆนานาขอให้ตนเองประสบความสำเร็จในหน้าที่การงาน

ตา

ขอให้ลูกได้เป็นนักร้อง ขอให้ทุกคนชื่นชอบลูก รักลูก หลงลูก ขอให้มั่งเงินมีทอง
ขอให้ลูกสมปรารถนาในทุกสิ่ง

ตัดไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Scene 6 ภายใน/ในตลับ(ห้องแต่งตัว)/กลางคืน scene 4 5 6 วันเดียวกัน

หลังจากที่ทั้งสองคนมีสัมพันธ์กัน ดาริเบสนอวิธีการที่จะกำจัดเด็กออกให้กับก้อย โทนการสอดยเข้าไปในช่องคลอด ดาอธิบายถึงเหตุผลที่ก้อยควรกำจัดเด็กในท้องออกไปซะ ดาหวานล่อมอ้างต่างนานานว่า “หากเธอต้องการจะมีลูกเธอค่อยไปหาผู้ชายดีๆท้องด้วยก็ได้อย่าเสียเวลาเลย” ถ้าปล่อยให้ท้องโตกว่านี้จะเอาออกยาก แล้วถ้าเด็กออกมาเธอมีปัญญาเลี้ยงไหม และดาอ้างอ้างต่ออีกว่าเสียกำลังคิดที่จะเชียร์ก้อยให้ขึ้นเป็นนักร้องคนใหม่ในไม่ช้า อย่างที่ตอนมาสมัครงานเธอบอกไว้ไงว่าอยากเป็นนักร้อง ก้อยรับฟังอย่างสองจิตสองใจ ใจหนึ่งเธอกลัวกับการตัดสินใจอีกใจหนึ่งเธอก็เห็นด้วยกับคำพูดของดา ก้อยไม่ได้ตกลงว่าจะทำแท้งหรือไม่ทำ เธอจึงไปสักพักก่อนหนีบกระเป๋าดูและเดินออกจากห้องแต่งตัวของรินทรไป

ดานั่งสูบบุหรี่อยู่ที่โซฟาซึ่งมีก้อยนอนหนุนตักดาอยู่นั้น ก้อยก็หันไปมองที่ดาด้วยสายตาที่มีความสุข ก่อนดาจะพูดขึ้นว่า

ดา
แกต้องเอาเด็กออก

สีหน้าของก้อยที่นอนฟังอยู่นั้นเปลี่ยนไปอย่างเห็นได้ชัด ก้อยก็ตืดตัวลุกขึ้นอย่างรวดเร็ว แล้วพูดกับดาด้วยน้ำเสียงที่หนักแน่น

ก้อย
ไม่เอา ก้อยไม่ทำ

ดา

แล้วเธอจะเก็บเด็กไว้ทำไม ผู้ชายมันรู้ไหมว่าเธอต้องเลี้ยงลูกตัวคนเดียว ถ้าปล่อยให้ท้องโตกว่านี้จะลำบากเอานะ

ดาพูดด้วยน้ำเสียงนึ่งราบเรียบแฝงความกดดัน ดาพูดหวานล่อมให้ก้อยกินยาขับเลือดออกซะ แต่ก้อยเองก็สองจิตสองใจ เธอก็แอบเห็นด้วยกับคำพูดของดาอยู่

ก้อย

ไม่เอา ก้อยสงสารลูก ก้อยกลัวบาป

ก้อยตอบด้วยสีหน้าไม่มั่นใจและยังปากแข็งว่ากลัวบาป ก้อยเหมือนว่าจะเริ่มมีน้ำตาคลอเบาๆเพียงเล็กน้อย

ดา

บาปมันเป็นยังไงหรือ ถ้าเธอสงสารลูกยิ่งต้องทำ เด็กเกิดมาแล้วเลี้ยงมันไม่ได้ ไม่บาปกว่าหรือ

ดาพูดด้วยเสียงหนักแน่นขึ้นทั้งทำัยประโยค ก่อนจะพูดเบาๆอย่างปลอบโยน

ดา

อย่างที่เธอบอกไว้ อยากเป็นนักร้องไม่ใช่หรือ ถ้าเธอท้องโตคงหมดโอกาสนะก้อย

ก้อยเริ่มวิตกกังวลออกมาเห็นได้ชัดขึ้น เธอไม่ได้พูดอะไรตอบดาก่อนหนีบกระเป๋าและเดินออกจากห้อง แต่งตัวไป ตามองตามก้อยที่เดินออกไปด้วยสายตาที่ดูตัน แต่เธอก็ไม่ได้เดินตามก้อยออกไป วันนี้ทั้งสองคนก็แยกจากกันที่ห้องแต่งตัว

ตัดไป

Scene 6.1 ภายใน/ห้องน้ำในตึกคลับ/กลางวัน

ก้อยเดินหนีจากห้องแต่งตัวของดามาที่ห้องน้ำ ก้อยเปิดก๊อกน้ำล้างน้ำเพื่อระงับสติและอารมณ์ของตนเอง เธอค่อยๆร้องไห้ออกมาจนถึงกับชุดตัวนั่งลงไปพื้น

Scene 7 ภายใน/ห้องพัก(แฟลตดา)/ตอนเย็น

ก้อยหลังจากคิดไตร่ตรองอยู่นาน เธอก็กลับไปหาดารินอีกครั้งที่ห้องพักส่วนตัว พร้อมเผยการตัดสินใจออกไปว่า “เธออยากห่าง” ดาจึงตอบกลับไปว่า “เธอคิดไม่ผิดแล้ว” ดาให้เธอรอสักพัก ก่อนหันกลับมาพร้อมยาสลดเม็ดใหญ่ น้ำตาของก้อยไหลเอ่อออกมาสองข้างแก้มพรางสบตาดา ในมือถือยาสลดสีขาวเม็ดใหญ่ ก้อยหลับตาสุดลมหายใจเฮือกใหญ่ก่อนสอดยาเข้าไปในช่องคลอดด้วยความเจ็บ รินทรูบหัวเธอเบาๆและบอกว่าให้อนหลับพักผ่อนซะ พอเธอตื่นมาทุกอย่างก็จะเป็นปกติ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เสียงเคาะประตูดังขึ้นพร้อมเสียงเรียก

ก้อย

พี่ดา นี่ก้อยเอง เปิดประตูให้หน่อยพี่

ก้อยเคาะประตูเรียกหาดา และดาก็เปิดประตูอกโบหน้าของดานิ่งเฉยมาก พร้อมให้ก้อยเข้ามาข้างใน

ก้อย

ก้อยจะเอาเด็กออก

ดาเข้าไปกอดก้อยและยิ้มออกมาอย่างเห็นได้ชัด เธอบอกกับก้อยว่า

ดา

เธอคิดไม่ผิดแล้วก้อย

ดาให้ก้อยนั่งรอ และเดินไปเปิดลิ้นชักที่อยู่ภายในห้อง เธอเดินกลับมาพร้อมยาสอดสีขาวเม็ดใหญ่ ดาเอายายื่นใส่มือก้อย ก้อยรับไว้และเดินเข้าห้องน้ำไป เหมือนว่าน้ำตาของก้อยจะไหลเอ่อออกมาสองข้างแก้ม ก้อยนั่งลงไม่กล้าสอดยาเข้าไปสักที ดาจึงเดินตามเข้ามาในห้องน้ำ และช่วยจัดกรรุธะให้กับก้อย

ตัดสลับ dream scene

Scene 7.1 ภายใน/ห้องพัก(แฟลตดา)/ตอนเย็น dream scene

ขณะที่ก้อยกำลังหลับตาเพราะความเจ็บนั้น เธอไม่รู้เลยว่าเกิดอะไรขึ้นอยู่ตรงหน้า ทันทีที่ดาเอามือออกมา ก้อยก็ลืมตาขึ้นทันที แต่ดาที่อยู่ตรงหน้าเธอนั้นกำลังบางสิ่งที่ก้อยถึงกับต้องกรี๊ดร้องออกมาอย่างสุดเสียง ในมือของดามีก้อนเลือดสีแดง ดากำลังค่อยๆ ทั้งดมและกินก้อนเลือดอย่างช้าๆ โดยที่ไม่สนใจ ก้อยที่กำลังกรี๊ดร้องอยู่เลย

Scene 7.2 ภายใน/ห้องพัก(แฟลตดา)/ตอนเย็น

ทันนั้นก้อยกรี๊ดร้องจนลืมตาขึ้นมาอีกที เธอก้อยอยู่บนเตียงของดา ก้อยพาร่างของเธอเดินไปที่ห้องน้ำอย่างรวดเร็ว มองดูจนทั่วห้องน้ำไม่เกิดอะไรขึ้น ดาเดินตามก้อยมาที่ห้องน้ำ ก่อนถามขึ้นว่า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ดา
เป็นอะไรของเธอ

ก้อย
ก้อยเห็นพี่กำลังกิน

ดวงตาของดาเบิกกว้างขึ้น พร้อมพูดกระแทกเสียงออกมา

ดา
กินอะไร

ก้อย
เลือด.....ก้อนเลือด

ดาดกใจคล้ายว่าก้อยจะจำเหตุการณ์ได้ ดารีบสวนกลับอย่างรวดเร็ว ด้วยน้ำเสียงแข็งกระด้าง ดวงตาเบิกกว้างขึ้น

ดา
เลือดอะไร ใครจะกินเลือด

ไปนอนพักซะ พอเธอตื่นมามันจะดีขึ้นเอง ไม่มีอะไรหรอกเชื่อฉันสิ

ก้อยเดินกลับไปที่เตียง นอนพักตามที่ดาบอก ก้อยเพลอหลับไป ดายังคงยืนอยู่ตรงห้องน้ำ พุดปลอบก้อยที่นอนอยู่ว่า ทุกอย่างเรียบร้อยมันกำลังจะดีขึ้นและพรางบอกให้ก้อยพักผ่อนจนกว่าจะหาย ทางดาเองเธอจะเป็นธุระช่วยล้างานบอกเสียให้ ก้อยพยักหน้าตอบ

ดา
เดี๋ยวฉันจะเป็นธุระบอกเสียให้ว่าเธอไม่สบาย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตัดไป

*Ins รอยคราบเลือดที่กำลังไหลลงท่อน้ำ และตัดกลับมาที่รอยยิ้มแฝงเสถียรของดา

Scene 8 ภายใน/ไนต์คลับ(ห้องแต่งตัว)/กลางคืน

หลังจากที่ก้อยพักฟื้นรวมเป็นอาทิตย์ ก้อยกลับมาทำงานอีกครั้ง คนที่ก้อยไปหาคนแรกก็คือหลังจากที่ไม่ได้มาทำงานนาน

แต่ที่แปลกไปก็คือ ตั้งแต่เธอเดินเข้าร้านมานั้น ก้อยยังไม่เจอกับดาเลย ก้อยกะว่าจะไปหาที่ห้องแต่งตัวแต่ก็ไม่เจอ ข้าวของ ของดาที่เคยวางเรียงอยู่นั้นก็ถูกเก็บออกไป ก้อยจึงไปถามกับจอยสาวนั่งตริ้งค์รุ่นพี่อีกคนว่า

ก้อย

พี่จอย เห็นพี่ดาไหม ตั้งแต่ก้อยมายังไม่เจอเขาเลย

จอย

ตามันเก็บของออกจากร้านไปแล้ว เห็นพวกนักดนตรีพูดกันว่า มันทนไม่ไหว โดนเสียขานะ เออนั้นแหละ

จอยสาวนั่งตริ้งค์ตอบก้อยมาอย่างนั้น ก้อยจึงตัดสินใจไปถามไถ่เรื่องดานักร้องสาวรุ่นพี่กับเสีย ก้อยแยกออกมาจากจอยโดยได้ไม่พูดอะไรสักคำ

ตัดไป

Scene 8.1 ภายใน/ไนต์คลับ/กลางคืน

ก้อยเดินเสียเพื่อที่จากถามถึงดาริน แต่แล้วก้อยยังไม่ทันอ้าปากถามเสียก็พูดขึ้นว่า

เสีย

ถ้ามีงจะมาถามเรื่องอีตา มีงเสียบไปเลย

เสีย

อีตอกันมันเลียงไม่เชื่อง เจอตัวก็ดีแล้ว วันนี้ขึ้นไปร้องเพลงแทนพี่สาวแสนดีของเธอด้วย อย่าให้ขายขี้หน้าหละ

ก้อยไม่ได้โต้ตอบอะไรเพื่อเป็นการตอบกับเสียไป ก้อยแค่พยักหน้าและเดินถอยหลังช้าๆออกจากห้องเสียไป

ตัดไป

Scene 8.2 ภายในห้องแต่งตัว/กลางคืน

ก้อยกลับมาที่ห้องแต่งตัว ก้อยเริ่มรู้ว่าจริงๆแล้วทำไมได้รักเธอเลย เธอเหมือนโดนหลอกให้ทำแท้ง คนที่บอกว่าจะอยู่ข้างๆเธอ ก้อยไม่โจนไม่สบอารมณ์ตนเอง พอคิดถึงหน้าตาตอนที่บอกให้เธอทำแท้ง ก้อยก็โกรธตัวเองมากขึ้นจนหยิบขวดน้ำหอมที่อยู่บนโต๊ะเครื่องแป้งปาไปที่กระจกจนแตก กระจกที่อยู่ตรงหน้าสะท้อนใบหน้าก้อยเป็นที่แตกออกเป็นเสี่ยงๆ

Scene 9 ภายในไนต์คลับ(เวที)/กลางคืน

ก้อยขึ้นร้องเพลงเป็นดาวเด่นคนต่อไปในไนต์คลับแห่งนี้

ก้อย

เดียวดายอาดูร

สิ้นสูญแล้วทุกทุกสิ่ง

เธอมาทอดทิ้ง

จากไปแสนไกลสุดไกล

จำใจจำทนหม่นหมอง

เพื่อร้องรำให้

ไฉยอดดวงใจ

แสนเศร้าโศกตรม

จำใจจำฝืนกล้ำกลืน

ชอกช้ำเหลือเอ๋ย

เธอทำเมินเฉย

ห่างเหินทำเมินไม่มอง

ยามใดใจเหงา

เฝ้าดูนวลแสงจันทร์ส่อง

ใจคอยรำร้อง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เรียกหาแต่เธอ (ร่อเพลง)

ทันทีที่เธอร้องเพลงจบ ลูกค้ำลูกขึ้นปรบมือให้กับน้ำเสียงที่ไพเราะของเธอ ก้อยเดินออกจากเวทีไป เสีย
ปรบมือรอรับหญิงสาวอยู่ด้านหลัง เสียพรางเอามือโอบไหล่ก้อย และพูดว่า

เสีย

สมแล้วที่ฉันจะปั่นเธอให้เป็นดาวเด่นคนต่อไป ลูกค้ำปรบมือให้เธอกันใหญ่ ไป
เดี๋ยวฉันจะพาเธอไปพักนะ

เสียชมถึงเสียงร้องขอก้อยต่าง ๆ นานา ระหว่างทางที่เดินไปห้องแต่งตัวก้อยน้ำตาคลอ หูทวนลม
ไม่ได้ยินเสียงใดๆ ที่ออกจากปากเสีย

Scene 10 ภายใน/ไนต์คลับ(เวที)/กลางคืน

เสียพาหญิงสาวไปส่งที่ห้องแต่งตัว ก่อนใช้โอกาสที่อยู่กันสองต่อสองลวนลามหญิงสาว ท่าที่หญิง
สาวในตอนนี้เป็นนิ่งเป็นหินเย็นเฉยให้เสียลวนลามโดนไม่มีทีท่าว่าจะขัดขึ้นใดๆ

ร่างของก้อยยืนนิ่งไปราวกับไม้ไม่อารมณ์ใดๆ แม้กระทั่งเงาของก้อยเองที่ทอดยาวไปตามพื้น
ชายกระโปรงของก้อยยังไม่มีอาการเคลื่อนไหวใดๆ เงาที่ทอดยาวไปนั้นขาดก็แต่เพียงเงาหัวของก้อยที่หายไป
ภาพจากมุมสูงที่เห็นเหมือนเป็นการแทนสายตาของก้อยที่มองดูร่างอันไร้วิญญาณของตนเอง ความสุข
ความฝันของก้อยหลุดร่อนหายไป เหลือทิ้งไว้เพียงแค่ร่างกายของเธอ

บทที่ 4

การสร้างสรรค้งานภาพยนตร์

1. ขั้นตอนการเตรียมการถ่ายทำภาพยนตร์

1.1 อุปกรณ์การถ่ายทำ

ข้าพเจ้าได้เลือกกล้อง SONY ALPHA6300 เพราะมีคุณสมบัติพื้นฐานที่สะดวกและรวดเร็วและด้วยเซ็นเซอร์ Super 35mm เป็นเซ็นเซอร์ที่เป็นสากลและไวต่อแสงในระดับหนึ่ง ที่เหมาะสมต่อการถ่ายทำในพื้นที่แคบ และมีสถานที่ที่มีปริมาณแสงจากแหล่งกำเนิดแสงน้อย และมี Picture Profile ที่ข้าพเจ้าได้ใช้คือ Cine 4 ที่สามารถเก็บ Dynamic range ได้ดีหรือเทียบเท่า Picture Profile อื่นได้ และปริมาณของคลื่นรบกวน(Noise) ในภาพ มีทิศทางที่ดีขึ้น กว่าระบบสี S-log2 อีกทั้งยังมีอุปกรณ์เลนส์ที่ไวแสงเพื่อเอื้อต่อการถ่ายทำภาพยนตร์ในสถานที่ที่มีปริมาณแสงน้อย ข้าพเจ้าจึงเลือกใช้กล้องตัวนี้ถ่ายทำภาพยนตร์ทั้งเรื่อง

ภาพที่ 4.1 อุปกรณ์บันทึกภาพ SONY ALPHA6300

ภาพที่ 4.2 ชนิดของเลนส์ เป็นค่ายของ Nikon Ai-S

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

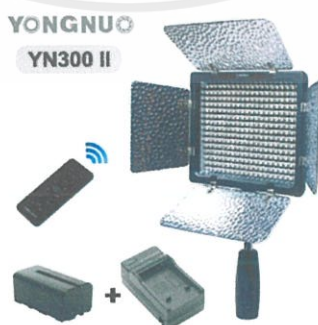
1.2 อุปกรณ์บันทึกเสียง

ภาพที่ 4.3 อุปกรณ์บันทึกเสียง Zoom H6

1.3 อุปกรณ์จัดแสง

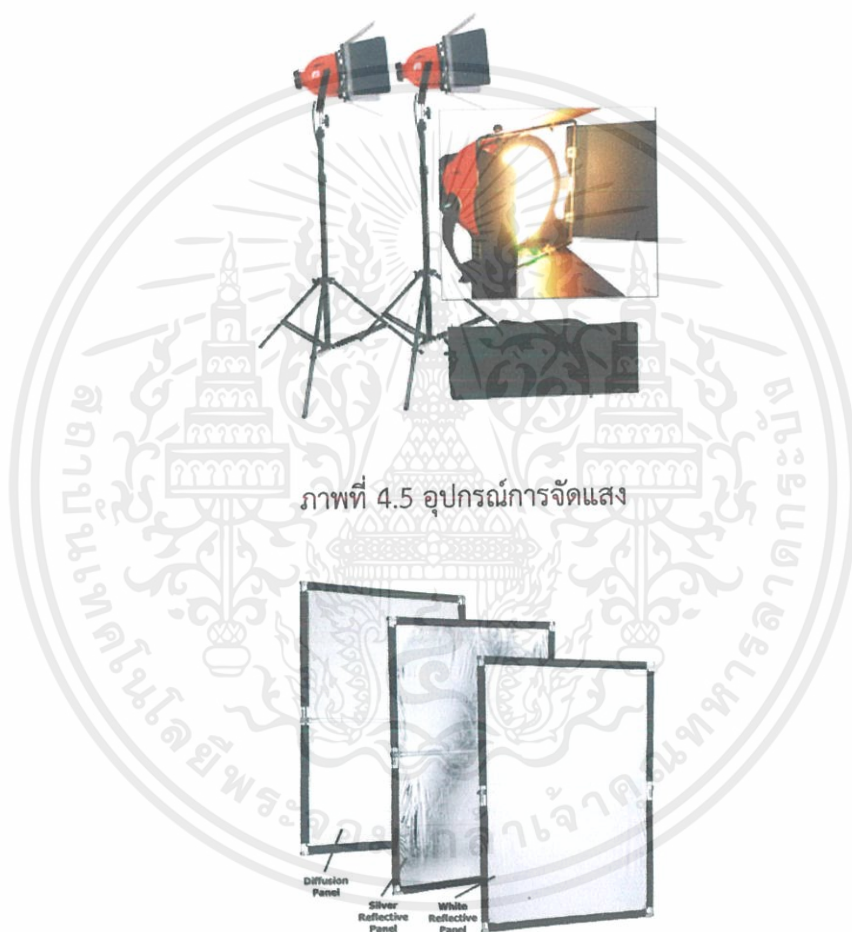
ในการจัดแสงนั้นมีอุปกรณ์ไฟหลักที่ใช้ในงานขึ้นนี้ คือ ไฟ LED (Light Emitting Diode) เป็นประเภทไฟที่ข้าพเจ้าใช้บ่อยที่สุด เนื่องจากสถานที่ที่ข้าพเจ้าใช้ถ่ายทำนั้นล้วนแต่เป็นบ้านเก่าที่มีการจ่ายกระแสไฟน้อย และแหล่งแสงที่เป็นหลอดไฟฟือง และไฟบ้าน ข้าพเจ้าจึงเลือกเลือกไฟขึ้นนี้เป็นไฟประเภทหลัก และเอื้อต่อการใช้ ทั้งน้ำหนักและกำลังไฟที่ได้ก็สามารถเพียงพอต่อการผสมผสานให้เข้ากับแหล่งกำเนิดไฟตามสถานที่ที่ข้าพเจ้าไปถ่ายทำและลักษณะของไฟเป็นลำแสงแบบกระจายซึ่งเข้ากันได้ดีกับแหล่งกำเนิดแสงเป็นทุนเดิม รวมทั้งไฟ LED ยังสามารถปรับค่าอุณหภูมิสีได้สะดวกรวดเร็ว และค่าของสีใน LED ยุคใหม่ๆ ยังให้ค่าสีที่ดีขึ้นกว่าสมัยก่อน แต่ก็ไม่สามารถเทียบเท่ากับไฟประเภท Tungsten ได้ แต่ก็แลกมากับความรวดเร็วในการทำงานมากขึ้น

ภาพที่ 4.4 อุปกรณ์การจัดแสง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

อีกทั้งยังมีการใช้ไฟประเภท Tungsten เข้ามาผสมผสานกันตามความเหมาะสม ชนิดที่ใช้คือ ไฟ Redhead 800w ที่มีกำลังไฟมากกว่า ไฟประเภท LED(Light Emitting Diode) และมีค่าสีของแสงที่ดีกว่า แต่ข้าพเจ้ายังเลือกใช้เฉพาะที่ข้าพเจ้าถ่ายในบางฉากเท่านั้น เช่น เมื่อข้าพเจ้าถ่ายภาพกว้างมากและปริมาณแสง LED ไม่เพียงพอ ข้าพเจ้าจึงเลือกไฟ Redhead 800w มาใช้ เพื่อให้กำลังแสงยังคงอยู่และสร้างลักษณะของแสงด้วยอุปกรณ์เสริมอื่นๆ เช่น Diffusion & Reflection ต่างๆ เพื่อผสมผสานกันให้กลมกลืนมากที่สุด

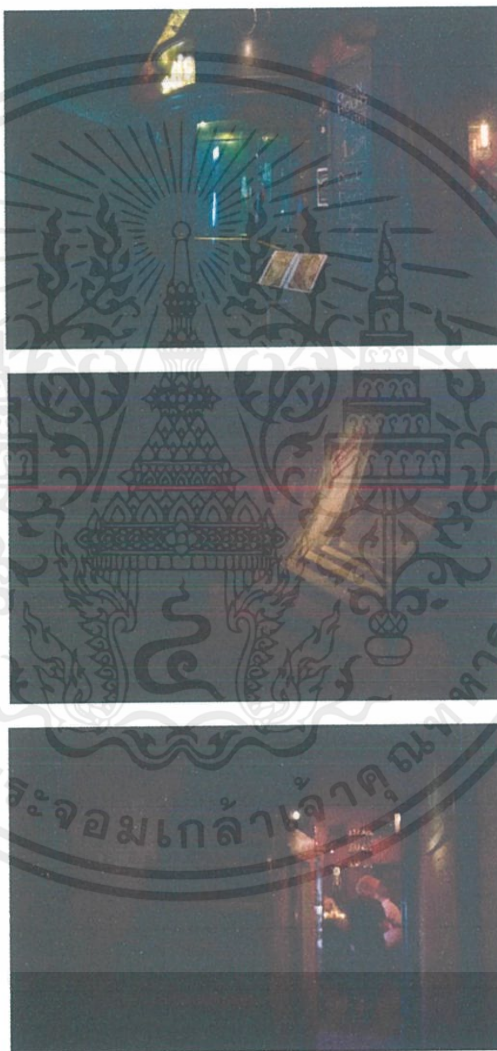

ภาพที่ 4.6 อุปกรณ์กรองแสงและสะท้อนแสง (Diffusion & Reflection)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.สถานที่ถ่ายทำ

สถานที่ถ่ายทำหลักในภาพยนตร์ เป็นไนต์คลับชื่อว่าร้านSmalls แห่งหนึ่งย่านสาทร จังหวัดกรุงเทพมหานคร โดยเหตุผลที่ข้าพเจ้าเลือกใช้สถานที่นี้คือเหมาะสมกับเนื้อเรื่องอย่างมาก บรรยากาศเป็นที่ปิดล้อม และเจ้าของอนุญาตให้เช่าถ่ายทำได้ อาจจะมีเสียงรบกวนจากรถยนต์บนถนนติดหน่อยแต่ไม่ใช่ปัญหาใหญ่ อีกทั้งพนักงานยังให้ความร่วมมือเป็นอย่างดี

ภาพที่ 4.7 สถานที่ถ่ายทำหลัก(ร้าน Smalls)

ส่วนต่อมาเป็นสถานที่ที่เป็นส่วนของแพลตฟอร์มตัวละครในเรื่องพักอาศัย ที่เลือกสถานที่แห่งนี้เพราะเสียค่าใช้จ่ายต่อวันเพียง 600 บาท และอยู่ใกล้ที่ทำงานและสามารถทำงานได้สะดวกต่อการเดินทางและช่วยลดงบประมาณจากการเดินทางได้ อีกทั้งยังสามารถเพิ่มจำนวนที่ทำงานได้อีกด้วย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 4.8 สถานที่ถ่ายทำภายในแฟลต

อีกสถานที่คือห้องแต่งตัว เนื่องจากสถานที่ไนต์คลับ ไม่มีห้องแบบในความคิดที่เราสามารถใช้ได้ ข้าพเจ้าจึงแก้ไขปัญหาที่ทีมงานด้วยการเช่าห้องเมคอัพในสถานที่อื่น แต่มีเสียงโหวตว่าต้องทำให้กลมกลืนกับตัวไนต์คลับ โดยเลือก เชื้อไฟให้คล้ายคลึงกันด้วยผ้าม่านและอุปกรณ์เครื่องใช้ที่เหมือนกับไนต์คลับ บานกระจกที่ใช้ฝุ่นจับคล้ายกัน และกำแพงที่มีโทนสีใกล้เคียงกันมากที่สุด และไม่มีค่าใช้จ่าย

ภาพที่ 4.9 สถานที่ถ่ายทำภายในห้องแต่งตัว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.การกำกับภาพ

ข้าพเจ้าได้เลือกใช้อัตราส่วนที่เหมาะสมกับบทภาพยนตร์ในอัตราส่วน 16:9 หรือ International standard format of HDTV, Full HD, non-HD digital television and analog widescreen television. ข้าพเจ้าเน้นให้ภาพออกมาสวยและสมบูรณ์แบบมากที่สุดในอัตราส่วน 16:9 ซึ่งเป็นอัตราส่วนที่ข้าพเจ้าถนัดอีกด้วยในการถ่ายทำภาพยนตร์ทั้งเรื่อง

ในช่วงของการเดินทางไป Block shot ข้าพเจ้าได้เห็นสถานที่ที่ใช้ถ่ายทำภาพยนตร์และมีภาพร่างในหัวว่าอยากให้สถานที่แห่งนี้มีแต่ความลึกซึ้งและความสนิทสนมจนอึดอัด ข้าพเจ้าจึงเลือกใช้ขนาดภาพที่ใกล้เคียงเป็นส่วนใหญ่รวมถึง สถานที่ที่ใช้ถ่ายทำก็มีขนาดเล็ก จึงเอื้อประโยชน์ต่อการถ่ายภาพในขนาดภาพใกล้เคียง แต่ไม่ถึงกับต้องบีบอัดองค์ประกอบภาพด้วย Anamorphic format ก็สามารถเล่าเรื่องราวความอึดอัดคับใจได้เพียงพอแล้ว

จึงนำมาซึ่งภาพภายในหัวว่าเมื่อถ่ายทำสถานที่แห่งนี้จะต้องเป็นมนต์ขลังของนักเที่ยวกลางคืนและเหล่าพนักงานที่อยากจะยกระดับตัวเองไปอยู่ในจุดที่ดีกว่าและพนักงานบางคนก็อยากจะออกไปจากที่แห่งนี้ ภาพที่เห็นในภาพยนตร์จึงมีความแข็งผสมปนเปไปกับนักแสดง ผิวหน้า ซุด และองค์ประกอบต่างๆที่อ่อนละมุน เพียงพอแล้ว จึงทำให้ข้าพเจ้าถ่ายทอดการกำกับภาพออกมาอย่างผสมผสานระหว่างแข็งกับนุ่ม ดำกับขาว และวางสัญลักษณ์และความหมายหลายอย่างไว้ในภาพยนตร์อย่างลงตัว

รวมถึงลักษณะเฉพาะตัวของการจัดแสงระหว่างข้าพเจ้าที่เห็นว่าสมควรกำกับเรื่องและการกำกับภาพ ข้าพเจ้าได้สร้างน้ำหนักของแสงไปในทางที่เป็นแสงแข็งบ้างและแสงละมุนบ้าง ลักษณะของแสงที่ผสมผสานกันนี้มาจากแนวคิดเกี่ยวกับการกำกับภาพ และเข้ากันได้ดีกับบรรยากาศของความคับข้องใจหลากหลายรูปแบบ เพื่อการได้ภาพมาซึ่งออกมาส่งเสริมกับตัวบทภาพยนตร์

3.1 Story board

การเตรียมงานในการถ่ายภาพจำเป็นต้องมี Story board เพื่อเล่าเรื่องราวภาพภายในหัวของผู้กำกับภาพและเตรียมตัวในการจัดเตรียมอุปกรณ์ และตรวจสอบว่าภาพรวมของภาพยนตร์ที่เมื่อทำเสร็จภาพจะออกมาเล่าเรื่องให้คนดูเข้าใจและสื่ออารมณ์ตามแนวคิดเดิมได้เพียงใด อีกทั้งทีมงานทุกคนยังต้องเห็นภาพตรงกัน เพื่อการถ่ายทำที่สะดวกรวดเร็วไม่ติดขัด Story board ดังต่อไปนี้คือเอกสารที่ข้าพเจ้าใช้ทำงานจริงและข้าพเจ้าเข้าใจและเตรียมความพร้อมได้จากสิ่งนี้ทั้งสิ้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Scene 1

MLS Master shot ก่อนเดินเข้ามาในร้านและเดินเข้าไปหาเสี่ย

MS ก้อยมองหาเสี่ย

POV สายตาก้อย
ตอนเข้ามาในร้าน

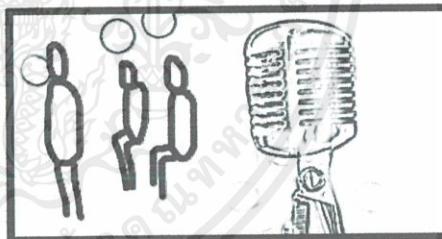
OS ดาสนทนาบก้อย

OS เสี่ยมองก้อยร้องเพลง

MCU ก้อยสนทนาและร้องเพลง

LS Dolly ทุกคนฟังก้อยร้องเพลง

insert Dolly ทุกคนฟังก้อยร้องเพลง

Insert ดาใช้มือแกว่งแก้วไวน์

ภาพที่ 4.10 ภาพตัวอย่าง Story board ในฉากที่ 1

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Scene 4.2

ก้อยเดินตามดาไปหลังร้าน

MASTERก้อยเรียกดา ดาหันมองก้อย

ดากำลังเขียนบันได ก้อยวิ่งตาม

ดาสนทนากับก้อย

ก้อยสนทนา

POV ดาสนทนา

ก้อยล้มลง-ดาวิ่งเข้ามา

INSERT ดอนดาหันมามองก้อยตอนล้ม

INSERT มือก้อยถือดอกไม้

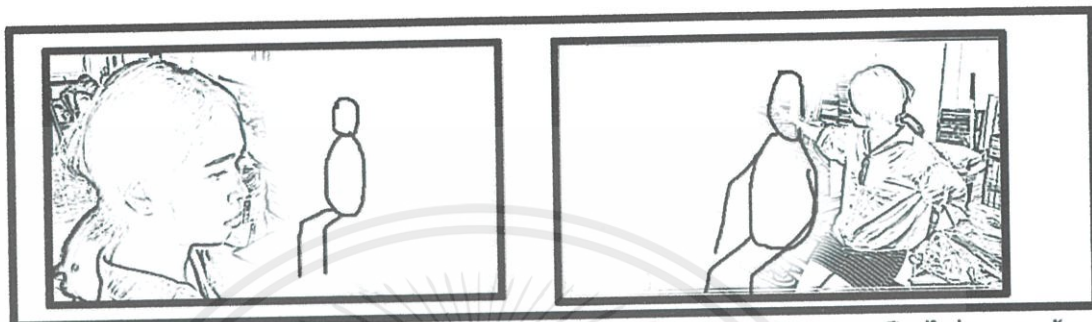

MASTERก้อยเรียกดา ดาหันมองก้อย

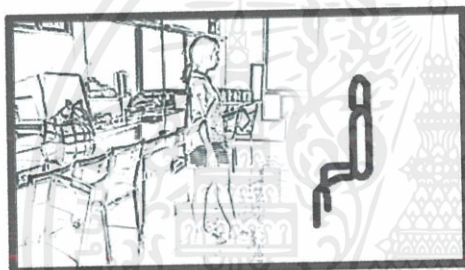
ภาพที่ 4.11 ภาพตัวอย่าง Story board ในฉากที่ 4.2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Scene 5

Master MLS ดาเดินเข้าไปลอบก้อย ทั้งคู่สนทนากันจนก้อยลุกขึ้นไปตรวจห้อง

LS ดาเข้ามาลอบก้อย จนก้อยลุกออกจากประตู

MS ก้อยสนทนา

OS ดาสนทนา เล่นจนถึง ลุกจากเฟรมไปหยิบที่ตรวจและยื่นให้ก้อย

Insert พวกผ้าผ่าน ของลกายนโตะ

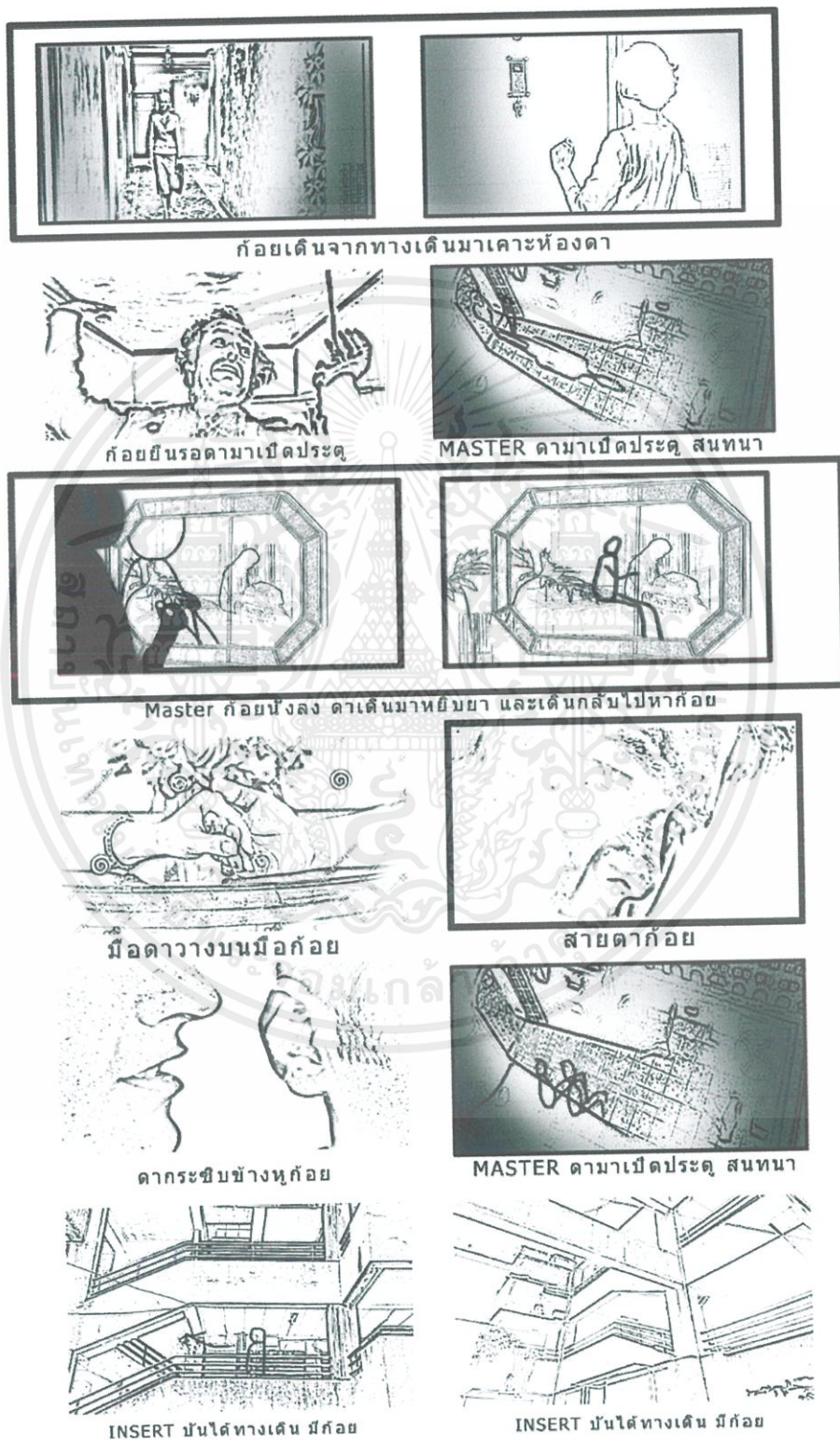

LS ดาเข้ามาลอบก้อย จนก้อยลุกออกจากประตู ดายืนมองมาที่กล้อง

ภาพที่ 4.12 ภาพตัวอย่าง Story board ในฉากที่ 5

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

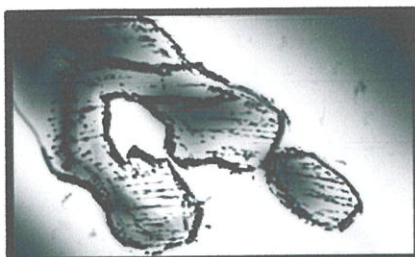
Scene 7

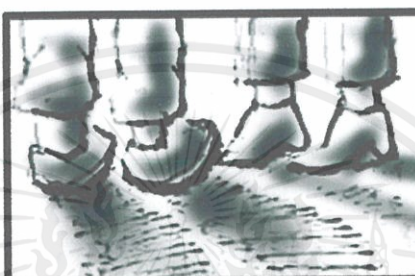
ภาพที่ 4.13 ภาพตัวอย่าง Story board ในฉากที่ 7

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับใช้ในงานพิธีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาเท่านั้น เมื่ออนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Scene 10

MLS เงาที่พื้น กล้องไล่ไปตามเงา

MS กล้องไล่มาตามเท้าของนักแสดง

MS กล้องไล่ขึ้นมาตามนักแสดง

MS กล้องที่ลล์ตามนักแสดง

LS กล้องถอยออกมา

ภาพที่ 4.14 ภาพตัวอย่าง Story board ในฉากที่ 10

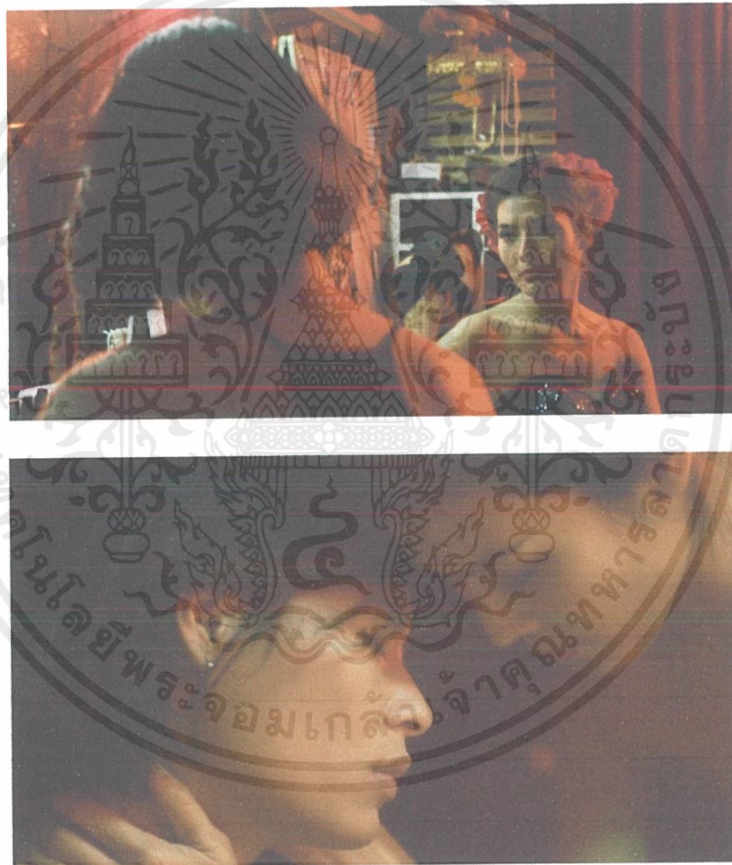
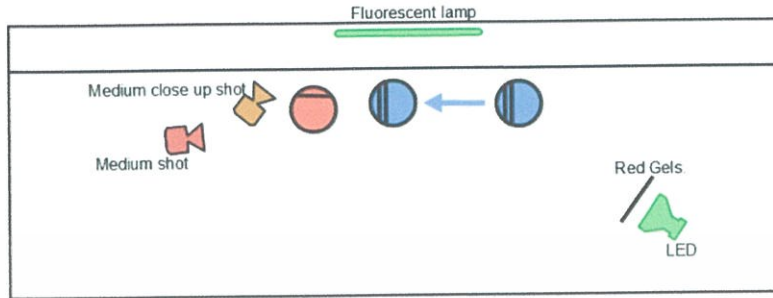
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การวางแผนการจัดไฟและผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นในภาพ

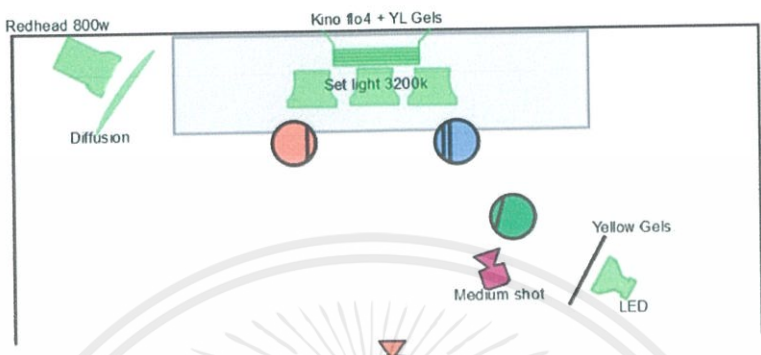
ภาพที่ 4.15 ตัวอย่างแสดงผังไฟและกล้องในฉากที่ 4.2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 4.16 ตัวอย่างแสดงผังไฟและกล้องในฉากที่ 5

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 4.17 ตัวอย่างแสดงผังไฟและกล้องในฉากที่ 1

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Budget plan

งบประมาณในการถ่ายทำ

งบประมาณที่ใช้ในการถ่ายทำทั้งหมด

1.อุปกรณ์ในการถ่ายทำ

หัวข้อ	จำนวน	งบประมาณ (บาท)	หมายเหตุ
Sony ALPHA6300 Lens-Nikon Ai-S	1	-	อุปกรณ์ส่วนตัวของ ตากล้อง
อุปกรณ์ชาร์จไฟพร้อมรีเฟล็กซ์	1	-	ยืมของโรงถ่ายภาพยนตร์
ชุดไฟต่อเนื่องพร้อมฟิลเตอร์สีต่างๆ	1	-	ยืมของโรงถ่ายภาพยนตร์
LED	2	-	อุปกรณ์ส่วนตัวของ ตากล้อง
Tungsten	2	-	
Diffusion&Reflection	1	-	
Microphone ZOOM H6 พร้อมเครื่องอัดเสียง	1	-	ยืมของโรงถ่ายภาพยนตร์
รวม		0 บาท	

ตารางที่ 1 : ตารางการงบประมาณอุปกรณ์ในการถ่ายทำ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. สถานที่

หัวข้อ	งบประมาณ (บาท)	หมายเหตุ
ห้องฟิวส์	500	ขอใช้สถานที่เพื่อ Test Scene
ห้องพักรายวัน 7Days	1,000	ค่าห้องพัก 1 วัน พร้อมประกัน
Smalls ไนต์คลับ	10,000	ค่าใช้สถานที่ 2 วัน
	2,000	ค่าพนักงาน 2 วัน
รวมเงิน	13,500	

ตารางที่ 2 : ตารางงบประมาณสถานที่

3. นักแสดง

หัวข้อ	งบประมาณ (บาท)	หมายเหตุ
นักแสดงหญิง 3 คน	3,000	Test Scene
นักแสดงหลัก หญิง 1	2,500	4 คิว
	500	ให้ค่าล่วงเวลา
		รวม 10,500
นักแสดงหลัก หญิง 2	2,500	4 คิว
		รวม 10,000
นักแสดงหลัก ชาย	2,500	3 คิว
		รวม 7,500
นักแสดงเอ็กตรา 1	1,030	1 คิว
นักแสดงเอ็กตรา 2	800	1 คิว ครึ่งวัน
รวมเงิน	32,830	

ตารางที่ 3 : ตารางงบประมาณนักแสดง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4. เบ็ดเตล็ด

หัวข้อ	งบประมาณ (บาท)	หมายเหตุ
ค่าเดินทาง(ไป/กลับ)	1,500	ค่าน้ำมัน รถ
ค่าอุปกรณ์ประกอบฉาก	1,997	-
เสื้อผ้าเครื่องแต่งกาย	2,000	รวมค่าตัดเย็บและอุปกรณ์
เบ็ดเตล็ด	1,350	ถ่าน/พิกชู/เทปขาว ฯลฯ
อื่นๆ	3,000	
รวม	9,847 บาท	

ตารางที่ 4 : ตารางการงบประมาณเบ็ดเตล็ด

5. อาหารและเครื่องดื่ม

หัวข้อ	งบประมาณ (บาท)	หมายเหตุ
30 มกราคม 2561	1,594	
23 กุมภาพันธ์ 2561	1,800	
24 กุมภาพันธ์ 2561	2,610	
27 กุมภาพันธ์ 2561	2,500	
รวม	8,504 บาท	

รวมงบประมาณที่ใช้ทั้งหมดโดยประมาณ 64,681 บาท (หกหมื่นสี่พันหกร้อยแปดสิบเอ็ดบาทถ้วน)

ตารางที่ 5 : ตารางการงบประมาณอาหารและเครื่องดื่ม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4. บทสรุปขั้นตอนการถ่ายทำภาพยนตร์

ในส่วนของการเตรียมการถ่ายทำนั้น ปัญหาส่วนใหญ่ที่พบคืออุปกรณ์บางประเภทที่โรงถ่ายภาพยนตร์มี บางครั้งไม่สามารถตอบสนองความต้องการทางความคิดได้ทั้งหมด แต่ข้าพเจ้าแก้ไขปัญหาดังนี้ด้วยการทำอุปกรณ์บางชิ้นขึ้นมาใช้งานเองหรือหาซื้อมาใช้งานเอง แต่ก็ไม่สามารถครบถ้วน

ซึ่งในหลายๆครั้งปัจจัยทางด้านอุปกรณ์ส่งผลต่องานได้อย่างชัดเจน เพราะนักศึกษาไม่สามารถสร้างภาพออกมาได้ตรงกับความคิด รวมถึงความสะดวกในการติดตั้งไฟหรือพื้นที่ทำงานบางที่ตามสถานที่ที่เราไปใช้ถ่ายทำภาพยนตร์ไม่เพียงพอ เช่น กระแสไฟตามบ้านที่จ่ายไม่เท่ากัน ไม่มีพื้นที่ให้ทีมงานทำงานแต่ในละส่วน การติดตั้งไฟเป็นเรื่องยาก ปัจจัยเหล่านี้ทำให้การทำงานล่าช้าและคุณภาพอาจจะลดลงไปบ้างตามลำดับ แต่โชคดีที่ทีมงานข้าพเจ้าทำงานกันจนชำนาญและรู้หน้าที่จึงทำให้การถ่ายทำจากผ่านไปได้อย่างดี

รวมทั้งภาพในความคิดสำหรับก่อนถ่ายทำและขณะถ่ายทำไม่เป็นไปตามแผน เพราะมีปัจจัยอื่นเข้าแทรกเช่น สถานที่ที่เราถ่ายทำมีเวลากำหนดข้าพเจ้าจึงไม่สามารถถ่ายทำได้ทันเวลา จะมีอีกหลากหลายส่วนที่ถูกตัดออกเพราะเวลาคอยเร่งให้ข้าพเจ้าและทีมงานรีบถ่ายทำ และตามมาด้วยคุณภาพที่ต่ำลงกว่าที่คิดไว้นิดหน่อย แต่ก็สามารถพอที่จะเล่าเรื่องได้ทั้งหมด ซึ่งเป็นผลพวงมาจากงบประมาณกองถ่ายที่เราไม่เพียงพอกับการเช่าสถานที่ถ่ายทำ ข้าพเจ้าและทีมงานจึงใช้เวลาในส่วนนั้นทำผลงานออกมาได้ส่วนหนึ่ง

ปัจจัยเหล่านี้ส่งผลดีทำให้เราสามารถรักษาเวลาในการทำงานไว้ได้มากขึ้น ทำให้เรารีบเร่งที่จะแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นขณะถ่ายทำได้รวดเร็วยิ่งขึ้น สิ่งเหล่านี้เป็นประโยชน์ต่อการทำงานจริงทั้งในและนอกสถาบันได้ดี และเป็นสิ่งที่ข้าพเจ้าและทีมงานได้รับการเรียนรู้ไปด้วยกัน

5. ขั้นตอนหลังจากการถ่ายทำภาพยนตร์

ในส่วนของการถ่ายทำและเตรียมงานพวกเราสามารถเตรียมตัวไปกันได้ จึงทำให้ขั้นตอนหลังการถ่ายทำภาพยนตร์ไม่เป็นปัญหาใหญ่มากนัก

หลังจากทำการเปลี่ยนชื่อฟุตเทจทั้งหมดแล้ว ในการจัดเก็บข้อมูลไฟล์งานซึ่งเป็นขั้นตอนสุดท้ายอย่างเป็นระบบ ถ้าผิดพลาดไฟล์งานอาจจะสูญเสียได้และการเรียกใช้อาจจะล่าช้า ข้าพเจ้าแบ่งแฟ้มงานออกเป็น ภาพ เสียง กราฟฟิก ข้อความ นอกจากนั้นข้าพเจ้าได้สำรองข้อมูลไว้แล้วบางส่วน เมื่อเกิดปัญหาการเรียกใช้ก็สามารถทำได้ง่าย และเปลี่ยนชื่อไฟล์ทุกไฟล์ไม่ให้ชื่อซ้ำกัน เพราะมีฉะนั้นจะทำให้เกิดการทับกันของไฟล์และเกิดการสูญหายได้

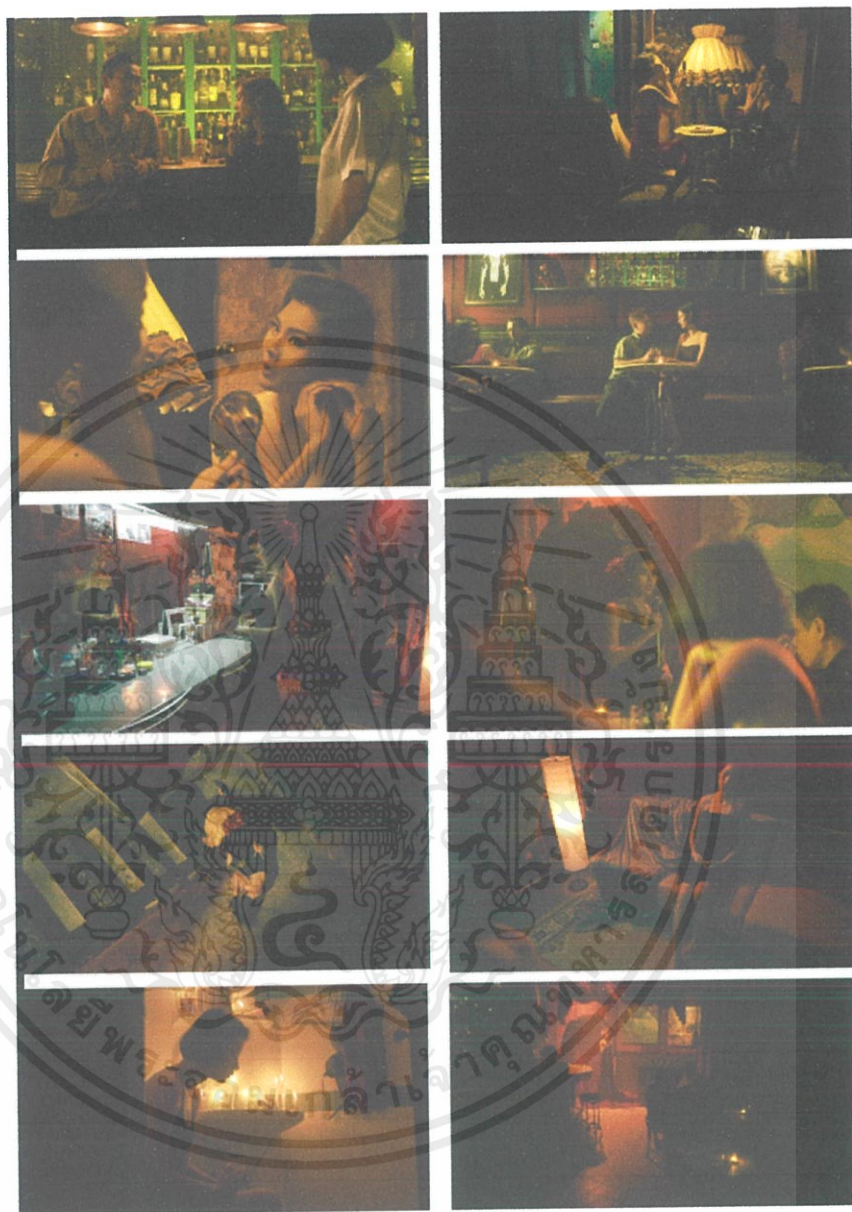

ภาพที่ 4.18 การจัดแยกฟุตเทจลงในโฟลเดอร์

5.1 การตัดต่อ

5.1.1 การตัดต่อแบบหยาบ (Rough Cut)

หลังจากจัดระเบียบไฟล์ทั้งหมดแล้ว ข้าพเจ้าเริ่มทำการตัดต่อด้วยโปรแกรม Premiere Pro CC โดยได้แบ่งหมวดหมู่ตาม Sequence ของภาพยนตร์ และเริ่มสร้าง Timeline เพื่อเริ่มตัดต่อ โดยการตัดต่อในขั้นตอนนี้เป็นการตัดแบบหยาบ หรือ ตัดเพื่อดูภาพรวมของเรื่องราวแต่ละฉากที่เราถ่ายทำสามารถเล่าเรื่องได้ครบตามเป้าหมายมากเพียงใด

ภาพที่ 4.19 การตัดต่อแบบหยาบ (Rough Cut)

5.1.2 การแก้ไขปัญหาการตัดต่อแบบหยาบ

จากการตัดต่อ Rough Cut พบว่าในบางฉากมีความสำคัญกับเรื่องน้อยมากและระยะเวลาในหนังยาวนานเกินไป จึงทำการตัดบางฉากออกและเล่าเรื่องในบางฉากขึ้นมาใหม่แทน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5.1.3 การทำเทคนิคพิเศษ

เนื่องจากภายนอกร้านที่ข้าพเจ้าได้ถ่ายทำมีชื่อไม่ตรงกับชื่อร้านภายในภาพยนตร์ จึงได้ทำการสร้างชื่อใหม่ให้กับหน้าร้าน

ภาพที่ 4.20 ภาพก่อน-หลัง การทำเทคนิคพิเศษ

5.1.4 การตัดต่อฉบับสมบูรณ์

หลังจากการแก้ไขและตัดต่อแบบหยาบ ข้าพเจ้าจึงได้นำ Sequence ทั้งเรื่องมาเชื่อมโยงกันในโปรแกรม Premiere Pro และแก้ไขเสียงที่มีปัญหาออกและทำขึ้นมาใหม่ด้วยการ Foley

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 4.21 การตัดต่อแบบสมบูรณ (Fine Cut)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 4.22 การตัดต่อแบบสมบูรณ (Fine Cut)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 4.23 การตัดต่อแบบสมบูรณ (Fine Cut)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

6. การทำเสียงในภาพยนตร์

ในขั้นตอนนี้ เป็นขั้นตอนสุดท้ายในการทำงาน และเป็นการส่งงานต่อสำหรับผู้ที่มีความสามารถในการจัดการเรื่องเสียงโดยเฉพาะ ซึ่งข้าพเจ้าคิดว่าจะใช้เสียงบรรยากาศ เสียงบทสนทนาและมีเสียงเพลงประกอบ ข้าพเจ้าลองปรึกษากับคนทำเสียงว่า จะแต่งสกอร์เพลงประกอบภาพยนตร์ขึ้นมาใหม่

6.1 เสียงบรรยากาศ (Sound Ambient)

สำหรับเสียงบรรยากาศในภาพยนตร์เรื่องนี้ ข้าพเจ้าใช้เสียงทั้งที่อัดจากสถานที่ถ่ายทำจริงและเสียงที่สร้างขึ้นใหม่ด้วยเทคนิค Foley ในบางฉาก เพราะเสียงในสถานที่ถ่ายทำจริงในบางฉากใช้ไม่ได้จริง มีเสียงรบกวนและปัญหาต่างๆ

6.2 เสียงพูด (Dialogue)

บทสนทนาสำคัญในการช่วยเสริมความเข้าใจและอารมณ์การเล่าเรื่อง ลักษณะนิสัยของตัวละครได้อย่างชัดเจน ในภาพยนตร์เรื่องนี้มีบทพูดค่อนข้างเยอะ การอัดเสียงจึงสำคัญสำหรับตัวบทภาพยนตร์อย่างมาก เช่น เมื่อตัวละครกำลังพูดคุยกันถึงเรื่องราวในอดีตที่เลวร้าย ความฝันที่ตัวละครในเรื่องเล่าให้กันฟัง

6.3 เสียงดนตรีประกอบ (Sound Track)

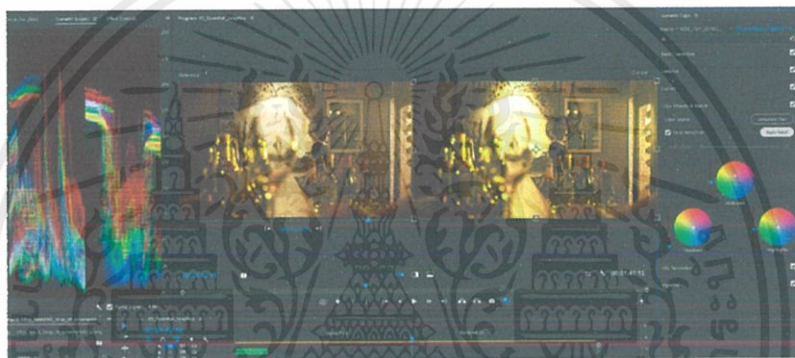
เสียงดนตรีประกอบ ข้าพเจ้าให้คนทำเพลงทำสกอร์เพลงขึ้นมาใหม่ในบางส่วน โดยทำนองเพลงสอดคล้องกับบทภาพยนตร์

6.4 เสียงพิเศษประกอบ (Sound Effect)

เสียงประกอบที่ใช้คือ เสียงในช่วงเร้าอารมณ์คนดู เสียงในช่วงที่ตัวละครกำลังตกอยู่ในภวังค์ โดยเลือกจังหวะในภาพยนตร์แล้วใส่เสียงเหล่านั้นลงไป อาจจะมาก่อนภาพและหลังจบภาพในแต่ละฉากเพื่อสร้างความประหลาดใจอย่างหนึ่ง

7. การทำสี (Color Grading)

ข้าพเจ้าได้เตรียมการทำสีเพื่อให้สีของภาพยนตร์ทั้งเรื่องออกมาในทิศทางเดียวกันและปรับแต่งสีเพื่อเสริมอารมณ์ในภาพยนตร์ ปัญหาจากการแก้สี ไม่ได้เป็นอุปสรรคต่อข้าพเจ้า เพราะในขั้นตอนการถ่ายทำ ข้าพเจ้าได้วางแผนการจัดไฟและสร้างอารมณ์ด้วยแสงและสีไปในขณะที่ถ่ายทำไว้เสร็จเรียบร้อยแล้ว ในขั้นนี้ข้าพเจ้าจึงปรับแต่งสีให้เร้าอารมณ์เพิ่มมากขึ้นส่วนหนึ่ง โดยใช้โปรแกรม Premiere Pro CC ที่จัดการหลังจากตัดต่อเสร็จไปในโปรแกรมเดียวกันได้เลย

ภาพที่ 4.24 การแก้สีและทำสี (Color Grading)

บทที่ 5

บทสรุปและข้อเสนอแนะ

จุดมุ่งหมายที่สำคัญในการสร้างศิลปนิพนธ์ชิ้นนี้คือ ข้าพเจ้าได้แสดงให้เห็นเอกลักษณ์เฉพาะตัวของการเป็นผู้กำกับภาพ และการรวบรวมความรู้เฉพาะทางเกี่ยวกับการถ่ายภาพในงานภาพยนตร์ได้ถูกนำออกมาใช้อย่างเกิดประโยชน์และมีคุณค่าผ่านผลงานที่ข้าพเจ้าได้ตั้งใจทำ แต่ที่สำคัญยิ่งไปกว่านั้นคือการได้ทำงานร่วมกับผู้อื่น อย่างเป็นระบบมากขึ้นนั้นสามารถเพิ่มประสบการณ์ร่วมต่อผู้ที่ได้มาร่วมงานและตัวข้าพเจ้าทำศิลปนิพนธ์ชิ้นนี้ผ่านไปได้ด้วยความสำเร็จลุล่วง การเคารพความคิดเห็นต่างๆจากผู้คนรอบข้างถือว่าเป็นสิ่งที่มีค่าที่สุดต่อการทำงานทุกแบบทุกประเภท

ถึงแม้ศิลปนิพนธ์ชิ้นนี้จะมีข้อผิดพลาดประการใด ข้าพเจ้ารักและชื่นชอบผลงานชิ้นนี้เป็นอย่างมาก เพราะสิ่งที่หลอมรวมผลงานชิ้นนี้ได้มาจากมิตรภาพและประสบการณ์ที่ได้ผ่านเข้ามาในช่วงเวลาของการศึกษาและทำงานของข้าพเจ้า ดังนั้นศิลปนิพนธ์ชิ้นนี้จึงมีความภาคภูมิใจต่อข้าพเจ้าอย่างมาก หากวันหนึ่งวันใดที่ข้าพเจ้าได้เปิดกลับมาดูอีกครั้งจะทำให้ข้าพเจ้าสามารถรู้สึกประทับใจขึ้นมาอีกครั้ง

1. บทสรุปในการทำงาน

1.1 ให้ความบันเทิงในรูปแบบดราม่าแก่ผู้ชมได้มากเพียงใด

ในการฉายภาพยนตร์ชิ้นนี้ได้รับความความคิดเห็นต่างๆ ทั้งจากอาจารย์และเพื่อนนักศึกษาในชั้นเรียน ซึ่งความเห็นส่วนใหญ่จะยังไม่ค่อยเข้าใจในแนวคิดและไม่ทราบที่มาที่ไปของเรื่องมากเท่าที่ควร โดยเฉพาะภาพยนตร์ของข้าพเจ้าที่หยิบยกประเด็นของการถ่ายทอดความชั่วร้ายของผีกระสือ นำมาเปรียบเปรยกับผู้คนในยุคปัจจุบัน จึงทำให้เข้าใจได้ยากต่อผู้ชม โดยจุดนี้แสดงให้เห็นความผิดพลาดของการเล่าเรื่องและการแทนค่าของตัวสัญลักษณ์ และในส่วนที่ประสบความสำเร็จ ข้าพเจ้าได้นำเรื่องราวพื้นบ้านของผีกระสือ มาทำให้เกิดภาพยนตร์ที่ร่วมสมัยได้สำเร็จ เพราะในภาพจำของคำว่า ผีกระสือ คือผีที่กินแต่ของเสีย ดับไตล่องลอยออกจากร่างกาย ผู้ชมหลายท่านเมื่อฟังแค่แนวคิดอาจจะมองเห็นภาพยนตร์ของข้าพเจ้าไปในทางนั้น แต่เมื่อได้รับชมภาพยนตร์ของข้าพเจ้าจริงๆจะทราบว่า ผีกระสือ ที่ข้าพเจ้าหยิบมาเล่านั้นเป็นเพียงวิธีการถ่ายทอดความชั่วร้ายเท่านั้น ภาพยนตร์ชิ้นนี้จึงสร้างอัตลักษณ์ใหม่ให้กับ ผีกระสือ ได้มากยิ่งขึ้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.2 การกำกับภาพได้ค้นพบอะไรใหม่บ้าง

การกำกับภาพนั้นเป็นเรื่องของการเตรียมตัวที่ดี ซึ่งข้าพเจ้าได้เตรียมตัวไปดีพอสมควรและได้เห็นถึงข้อดีของการเตรียมตัว อีกทั้งสถานที่ถ่ายทำที่ข้าพเจ้าไปถ่ายทำนั้น เป็นสถานที่คับแคบ สิ่งที่ได้จากปัญหานี้คือเมื่อพื้นที่คับแคบ การวางองค์ประกอบภาพของข้าพเจ้าจึงเว้นลักษณะของช่องว่างในเฟรมภาพเพื่อให้คนดูได้ผ่อนคลายและไม่อึดอัดกับการณ์วางองค์ประกอบแบบอัตราส่วน 16:9 มากเกินไป แต่เมื่อข้าพเจ้าต้องการความอึดอัดเพิ่มขึ้น ข้าพเจ้าจึงถ่ายภาพด้วยการเคลื่อนกล้องที่ไม่รวดเร็วนักหรือบางทีอาจไม่เคลื่อนกล้องเลยในบางฉาก เพื่อให้คนดูจับจ้องและสังเกตความสัมพันธ์ของตัวละครทั้งสองคนอย่างเดี่ยว เป็นวิธีการและจิตวิทยาที่เมื่อผู้ชมอยู่กับสิ่งที่นิ่งเฉย ภาพคับแคบ จะทำให้ผู้ชมเกิดอาการอึดอัดขึ้นมาได้ส่วนหนึ่ง

อีกทั้งข้าพเจ้าได้ค้นพบสิ่งที่มีอยู่รอบตัวของข้าพเจ้า ซึ่งนำมาสร้างเป็นอุปกรณ์การถ่ายทำและได้ผลจริงเช่น ผ้าคลุมห้องน้ำ ถูพลาสติกสีใช้เปลี่ยนอุณหภูมิสีของแสง ท่อพลาสติกนำมาใช้เป็นด้ามจับไฟ และด้วยสิ่งพวกนี้ได้สร้างเอกลักษณ์ของลักษณะแสงและการถ่ายทำเฉพาะตัวของข้าพเจ้าไปด้วยแล้ว

2. ข้อเสนอแนะ

2.1 กระบวนการเตรียมการถ่ายทำ

การเตรียมงานของข้าพเจ้าและทีมงานได้เดินสำรวจสถานที่ที่จะใช้ถ่ายทำภาพยนตร์ มีทั้งที่เข้ากับบทภาพยนตร์และไม่เข้ากับ หลังจากที่ได้สถานที่ถ่ายทำข้าพเจ้าจึงเริ่มต้นคิดค้นภาพที่จะสามารถเล่าเรื่องให้อ้างอิงจากสถานที่เหล่านั้น รวมถึงสังเกตลักษณะของแหล่งแสงและมุมกล้องที่สามารถถ่ายทำได้สะดวก จากนั้นข้าพเจ้าจึงอ่านบทภาพยนตร์อีกหลายครั้งก่อนจะคิดค้นพบที่สร้างสัญลักษณ์เชิงความหมายอันเกี่ยวกับ ความเป็นผีกระสือ และดูภาพประกอบเพื่อสร้างแรงบันดาลใจในการถ่ายภาพ และยังวางแผนการจัดไฟให้เข้ากับบทภาพยนตร์ไปอย่างละเอียด เมื่อเสร็จในส่วนนี้ข้าพเจ้าจะสามารถทราบได้ว่าอุปกรณ์ที่ข้าพเจ้าต้องใช้ในวันถ่ายทำมีอะไรบ้าง และเตรียมความพร้อมทั้งทีมงานให้เห็นภาพไปในทิศทางเดียวกัน

2.2 กระบวนการถ่ายทำ

ปัญหาที่พบในการถ่ายทำส่วนมากเกิดจากปัญหาความคับแคบภายในสถานที่ต่างๆ ทีมงานบางตำแหน่งจึงถูกตัดออกและนำมาซึ่งการขาดแคลนกำลังทีมงาน อีกทั้งเวลาที่ใช้เข้าสถานที่ถ่ายทำถูกจำกัด ซึ่งทำให้ข้าพเจ้าต้องเร่งถ่ายทำให้เสร็จตามเวลาที่กำหนดและเล่าเรื่องได้ครบ และขัดแย้งกับกำลังคนในการทำงานจึงทำให้การทำงานล่าช้ากว่าปกติ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.3 ปัญหาด้านงบประมาณ

งบประมาณที่ใช้จ้างนักแสดงและค่าเช่าสถานที่สูงมาก ซึ่งทีมงานและตัวข้าพเจ้าได้ทราบก่อนหน้านี้อย่างแล้ว จึงต้องวางแผนถ่ายทำที่ลดน้อยลง และยังมีงบในการจัดหาอาหารของทีมงานที่ขาดตกไปและไม่สามารถซื้ออาหารหรือน้ำประเภทอื่นที่ช่วยให้ร่างกายสดชื่นเพิ่มขึ้นนอกจากอาหารหลักมารับประทานได้ตามต้องการ

2.4 ปัญหาด้านอุปกรณ์

อุปกรณ์บางอย่างที่ข้าพเจ้าใช้ถ่ายทำ มีอาการชำรุดเล็กน้อยแต่ก็มีผลต่อการถ่ายภาพบ้างเป็นบางครั้ง เช่น ขาดตั้งกล้องมีอาการกระตุกเมื่อเริ่มใช้งาน หรือในไฟบางดวงมีอาการหลอดขาดบ้างมาก่อนการใช้งาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บรรณานุกรม

ชูสุกิ โคจิ.(2545). นิยายลึกลับ.สไปรริลล์ พันธุ์อาถรรพ์. กรุงเทพฯ: JBOOK

ศิริพจน์ เหล่ามานะเจริญ.(2560).วัฒนธรรมไทย:ไทยๆ ในโลกล้านอนิจจัง.กรุงเทพฯ: Salmon books

Blaine Brown. (2008). Motion Picture and Video Lighting – Second Edition: Focal Press 2008

Charles Clarke's.(2002). Lighting Concepts.Professional Cinematography: ASIN

Christopher Kenworthy. (2011). Master Shots Volume 2: Michael Wiese Production

Dpveekit.(2556).Image Sensor Format.3 Magic Tools for Exposure Adjustment. Retired from

<https://www.facebook.com/dpveekit/> และ<https://dpveekit.wordpress.com/2017/05/29/3-magic-tools-for-exposure-adjustment-part-3-asaiso/#more-2850>

Jokertheshock. (2557). กระจก – นักล่าแห่งรัตติกาล: {ออนไลน์}

<http://jokertheshock.blogspot.com/2015/09/blog-post.html>

Kris Malkiewicz, M. David Mullen.(1973).Cinematography. ASC,1968

Question. (2553). ความเชื่อของคนไทย. เรื่องผีๆ กระจก กระจก: {ออนไลน์}

<http://question.dmc.tv/กฎแห่งกรรม/ผีกระจก-ผีกระจก.html>

Tumnandd.(2556). ประเภทของผีไทย. ผีกระจก {ออนไลน์}

<http://www.tumnandd.com/ผีกระจก/>

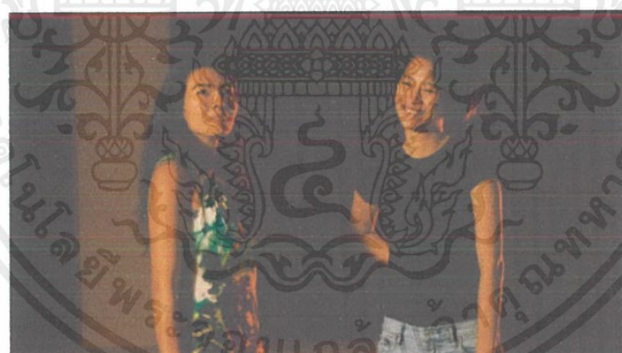
Thaidfilm. (2558). ความรู้ด้านการถ่ายภาพ. องศาชัตเตอร์ (Shutter Angle): [ออนไลน์]

<http://www.thaidfilm.com/simple/?t25369.html>

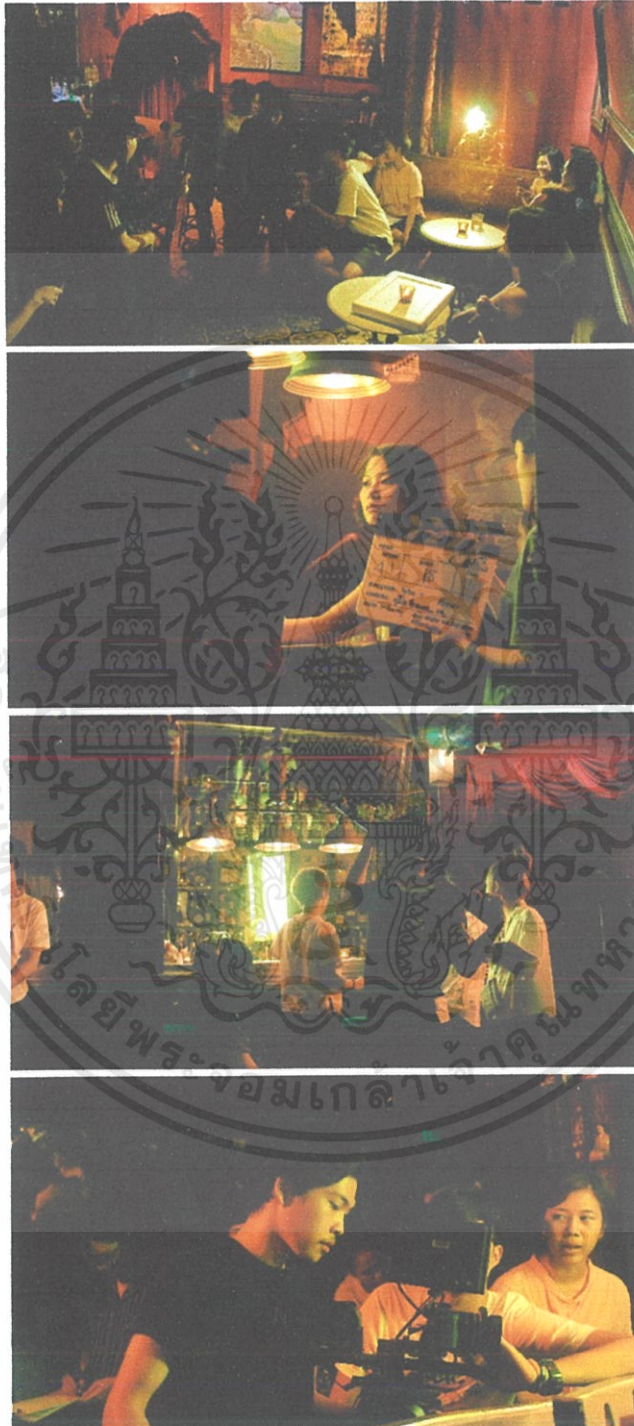
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประวัติ

ชื่อ-สกุล นาย สุกฤษฏ์ วัฒนาพงษากุล
 ที่อยู่ 1053 ซ.สาธิตประดิษฐ์ 57 แขวงบางโพงพาง เขตยานนาวา
 กรุงเทพมหานคร 10120
 E-mail : Sukrit-poom39@hotmail.com

ประวัติการศึกษา

- พ.ศ. 2556 โรงเรียนวัดสุทธิวาราม
 สายการเรียนศิลป์คำนวณ
- พ.ศ. 2559 มหาวิทยาลัยพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
 ภาควิชานิเทศศิลป์ สาขาภาพยนตร์ และดิจิทัลมีเดีย
- ผลงาน หรือรางวัล
- พ.ศ.2558 ผลงานภาพยนตร์สั้น “Vertical line is broken”
 ผลงานภาพยนตร์สั้น “ก้อนหินหลังบ้าน”
 ผลงานภาพยนตร์สั้น “1.9 Dimensions”
 รางวัลภาพยนตร์สั้น “ฉันทันตัวตลก(True Young Producer Award)”
- พ.ศ.2559 รางวัลภาพยนตร์สั้น “เธออยู่ไหน...ฉันอยู่ที่นี่(TANAPORN CLINIC Short Film Competition Award 2016)”
 ผลงานภาพยนตร์สั้น “เรือในสายหมอก”
- พ.ศ.2560 ผลงานภาพยนตร์ “The Final clip”
 ผลงานภาพยนตร์ “Mindlive”
 ผลงานโฆษณา “ADDA Friends”
- พ.ศ.2561 ผลงานภาพยนตร์สั้น “Midnight Saliva(ดอกหญ้า รัตรี)”
 ผลงานภาพยนตร์สั้น “Starless night(คืนไร้ดาว)”
 ผลงานภาพยนตร์สั้น “Along with the rain(ฝนฟ้าคะนอง)”

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้